

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI**Projecte de llei de contractes de conreu**

Tram. 200-00006/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 14372).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 17.09.2007 al 20.09.2007).

Finiment del termini: 21.09.2007, 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 06.09.2007.

Projecte de llei del Consell de la Cultura i de les Arts de Catalunya

Tram. 200-00010/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 14372).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 17.09.2007 al 20.09.2007).

Finiment del termini: 21.09.2007, 9:30 hores.

Acord: Presidència del Parlament, 06.09.2007.

Projecte de llei sobre l'exercici de les professions de l'esport a Catalunya

Tram. 200-00020/08

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Govern de la Generalitat (reg. 14055).

Tràmits afectats: A partir dels tràmits a què es refereix l'article 106.1 del Reglament del Parlament de Catalunya.

Reducció de terminis: A la meitat dels que són fixats amb caràcter ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 04.09.2007.

Projecte de llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista

Tram. 200-00022/08

Text presentat

Reg. 14115 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 04.09.2007

A LA MESA DEL PARLAMENT

Laia Bonet Rull, secretària del Govern de la Generalitat de Catalunya

CERTIFICO: Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya celebrada el dia 17 de juliol de 2007, es va aprovar, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la consellera d'Acció Social i Ciutadania s'aprova l'Avantprojecte de llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista i s'autoritza l'esmentada consellera perquè el presenti al Parlament.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat a Barcelona, el divuit de juliol de dos mil set.

Barcelona, 18 de juliol de 2007

Laia Bonet Rull
Secretària del Govern

PROJECTE DE LLEI DELS DRETS DE LES DONES PER A L'ERADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I. Les dones han estat essencials en la construcció i defensa dels drets i les llibertats al llarg de la història. Malgrat això, gran part de les nostres societats no han reconegut el seu paper i no han garantit els seus drets.

La llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista parteix de la premissa que els drets de les dones són drets humans. La violència masclista és una greu vulneració d'aquests drets i un impediment per assolir la plena ciutadania de les dones, la seva autonomia i llibertat.

La finalitat d'aquesta llei és establir els mecanismes per contribuir en l'eradicació de la violència masclista que pateixen les dones i reconèixer i avançar en garanties respecte al seu dret bàsic a viure sense cap manifestació d'aquesta violència.

La lluita contra la violència masclista és part del procés de les dones per fer efectius els seus drets i construir un entorn que permeti el seu lliure desenvolupament. Aquest trajecte té una llarga història al nostre país. Una història gràcies a la qual les dones, malgrat situacions adverses, han desenvolupat els seus espais d'autonomia.

3.01.01.

La llei parteix, en primer lloc, del reconeixement de les mateixes experiències de les dones que han passat per diverses situacions de violència, alhora que les considera agents actives en el procés de transformació individual i col·lectiva de la nostra societat pel que fa al coneixement i a la superació d'aquest conflicte.

Parteix també del reconeixement del paper històric i pioner dels moviments feministes. Concretament, el valor i la riquesa del saber i de les eines d'anàlisi i intervenció desenvolupades pels feminismes són fonamentals per comprendre l'origen d'aquesta violència i eliminar-la. Així mateix, el moviment de dones de Catalunya ha tingut un paper essencial en el desenvolupament dels drets i en la creació d'espais de llibertat per a les dones del nostre país.

Per tant, les aportacions fetes per les dones que han patit violència, pels grups de dones que han treballat i treballen contra les violències, i les pràctiques feministes en defensa dels drets de les dones han estat considerades de gran importància en l'elaboració d'aquesta Llei. Perquè la reclamació del dret de les dones a viure sense violència masclista és el resultat dels esforços de milers de dones que han denunciat les diverses manifestacions d'aquesta violència i han fet possible, així, un dret que la nostra estructura jurídica ha negat fins fa poc temps.

Cal reconèixer, alhora, la importància històrica dels ens locals en l'abordatge del fenomen, des de la responsabilitat pública, i el caràcter innovador i exemplar de les seves actuacions polítiques. Els ens locals i supralocals han estat pioners en el desplegament de mesures i serveis d'informació, atenció o suport a les dones en situacions de violència, han construït espais de coordinació amb el món associatiu i han establert protocols d'actuació conjunta que han inspirat bona part dels continguts d'aquest text legal.

Aquesta Llei recull totes aquestes experiències i té la voluntat d'esdevenir un instrument actiu per garantir els drets de les dones i per posar les eines jurídiques per a excloure de la nostra societat la violència masclista. La llei no és un punt final, sinó un punt de partida, una part del procés que s'haurà de completar amb les pràctiques de tots els àmbits implicats.

Les violències exercides contra les dones han estat anomenades amb diferents termes: violència sexista, patriarcal, viril o violència de gènere, entre d'altres. En tots els casos la terminologia indica que es tracta d'un fenomen amb característiques diferents a d'altres formes de violència. És una violència que pateixen les dones, pel sol fet de ser-ho, en el marc d'unes relacions de poder desiguals entre homes i dones. Aquesta Llei reconeix el caràcter específic i diferenciat d'aquesta violència i també la necessitat d'aprofundir en els drets de les dones per tal d'incloure les seves necessitats en l'espai social.

La llei utilitza l'expressió violència masclista perquè el masclisme és el concepte que de forma més general defineix les conductes de domini, control i abús de poder dels homes sobre les dones i que, alhora, ha imposat un model de masculinitat que encara és valorat per parts de la societat com a superior. La violència

contra les dones és l'expressió més greu i devastadora d'aquesta cultura que no només destrueix vides, sinó que impedeix el desenvolupament dels drets, la igualtat d'oportunitats i les llibertats de les dones. Per això el dret no pot tractar aquest problema social des d'una perspectiva falsament neutral, sinó que els instruments legals han de reconèixer aquesta realitat per eliminar la desigualtat social que genera. Per aconseguir la igualtat material, i no provocar una doble discriminació, s'ha de partir de les desigualtats socials existents.

Aquesta llei neix en el context d'una transformació de les polítiques públiques que, mitjançant la introducció transversal de la perspectiva de gènere en tots els àmbits, contribuirà a fer possible l'exercici d'una democràcia plena. Es tracta, en definitiva, d'enfocar el fenomen de la violència masclista com un problema vinculat al reconeixement social i jurídic de les dones.

La violència masclista es concreta en una diversitat d'abusos que pateixen les dones. A partir d'aquí es distingeixen diferents formes de violència (física, psicològica, sexual i econòmica), que tenen lloc en àmbits concrets (en el marc d'una relació afectiva i/o sexual, en l'àmbit de la parella, familiar, laboral i sociocomunitari). La present llei tracta de les manifestacions concretes d'aquesta violència, assenyalades, en el seu moment, pels moviments de dones i que han estat recollides en la normativa internacional, europea i estatal.

II. La normativa internacional, europea, estatal, nacional i local, ha desenvolupat un ampli conjunt de drets i mesures per eradicar les violències contra les dones.

Cal citar, entre d'altres, la Convenció sobre l'Eliminació de totes les formes de Discriminació contra la Dona de 1979 (CEDAW) i el seu Protocol Facultatiu de 1999. La Convenció reconeix expressament la necessitat de canviar les actituds, mitjançant l'educació dels homes i les dones, perquè acceptin la igualtat de drets i superin les pràctiques i prejudicis basats en els rols estereotipats. El Protocol estableix els drets de les dones a demanar la reparació per la violació dels seus drets.

La Conferència de Drets Humans de Viena de 1993 va proclamar que els drets humans de les dones i de les nenes són part integral dels drets humans universals i va subratllar la importància de les tasques destinades a eliminar la violència contra les dones en la vida pública i privada.

La Declaració de Beijing de 1995, sorgida de la IV Conferència Mundial sobre les Dones, és el document més complet produït per una conferència de les Nacions Unides en relació amb els drets de les dones, ja que incorpora els resultats assolits en les conferències i els tractats anteriors, entre altres, la CEDAW i la Declaració de Viena. Es va acordar la Declaració sobre l'eliminació de la violència contra les dones on es fa, per primera vegada, el reconeixement que les causes de la violència són estructurals, realitzant una definició del que és violència de gènere (article 113): «l'expressió "violència contra les dones" significa qualsevol acte de violència basada en el gènere que té com a resultat, o és probable que tingui com a resultat, uns danys o patiments físics, sexuals o psicològics per a les dones,

incloent-hi les amenaces dels esmentats actes, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, tant en la vida pública com en la privada». En la Revisió de la Plataforma d'Acció de Beijing, realitzada a Nova York el juny de 2000, es donà un nou impuls als compromisos acordats per aconseguir la potenciació del paper de la dona i la igualtat de gèneres.

La Resolució de la Comissió de Drets Humans de Nacions Unides de 1997 condemna tots els actes de violència sexista contra la dona, exigeix que s'elimini la violència masclista en la família i en la comunitat i exhorta els governs a actuar per prevenir, investigar i castigar els actes de violència, i proporcionar a les dones unes reparacions justes i una assistència especialitzada.

La Resolució de la Comissió de Drets Humans de Nacions Unides 2001/49 condemna tots els actes de violència masclista contra la dona, i especialment la violència contra les dones en situacions de conflicte armat.

En l'àmbit europeu, cal citar, entre d'altres, la Resolució del Parlament Europeu de setembre de 1997 coneguda com «Tolerància zero contra la violència envers les dones» desenvolupada l'any 1999, i la Decisió marc del Consell d'Europa de 15 de març de 2001 sobre l'Estatut de la Víctima en el procés penal, que assenyalava la importància d'evitar els processos de victimització secundària i la necessitat de serveis especialitzats i d'organitzacions de suport a la víctima.

La Directiva 2006/54/CE del Parlament Europeu i del Consell de 5 de juliol de 2006 relativa a l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones en assumptes de treball i ocupació (refosa), destaca la rellevància d'adoptar mesures per combatre tota classe de discriminació per raó de sexe en els àmbits regulats en aquesta Directiva, i, en particular, a adoptar mesures eficaces per prevenir l'assetjament i l'assetjament sexual en el lloc de treball.

Durant els darrers anys, a l'Estat s'han produït avenços legislatius en matèria de lluita contra la violència masclista. Així, la Llei Orgànica 11/2003, de 29 de setembre, de Mesures Concretes en matèria de Seguretat Ciutadana, Violència Domèstica i Integració Social dels Estrangers; la Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, o la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'Ordre de Protecció de les Víctimes de la Violència Domèstica. Aquesta darrera Llei esmentada ha suposat una nova fita en les mesures adoptades des dels poders públics en regular mesures cautelars especialíssimes sense cap precedent en l'ordenament jurídic penal espanyol. La Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, constitueix la primera Llei integral europea que recull una resposta global a les violències a les dones en les relacions de parella, amb inclusió d'aspectes preventius, educatius, socials, laborals, assistencials, sanitaris i penals. A més, cal destacar les Lleis aprovades per diverses Comunitats Autònomes, dins el seu àmbit competencial, per tal d'intervenir en l'àmbit de la violència contra les dones.

D'altra banda, els plans específics contra la violència masclista apareixen a finals dels anys noranta, primer

en un àmbit estatal i després en l'àmbit autonòmic i local. També han aparegut altres instruments normatius com els protocols i els acords interinstitucionals. Així, el 1998 es va aprovar el primer Pla estatal d'Acció sobre la violència contra les dones (1998-2000), el qual articulava mesures en sis grans àrees, i posteriorment el II Pla Integral contra la Violència Domèstica (2001-2004), l'aportació principal del qual son les mesures penals i processals que van donar lloc a canvis en la legislació penal.

A Catalunya, la Llei 11/1989, de 10 de juliol, crea l'Institut Català de les Dones, mitjançant el qual s'han desenvolupat diversos plans per a la igualtat d'oportunitats per a les dones i de prevenció de la violència masclista i el Pla integral de prevenció de la violència de gènere i d'atenció a les dones que la pateixen (2002-2004), el primer d'aquestes característiques en l'àmbit territorial de Catalunya. En aquest sentit, cal fer esment de l'experiència que va suposar l'intent d'aplicació del Protocol interdepartamental d'atenció a la dona maltractada en l'àmbit de la llar (1998) que va posar de manifest diverses mancances, tant pel que fa a la seva definició conceptual, com pel que fa a la seva eficàcia, però que va ser un primer intent d'establir unes pautes que facilitessin la intervenció en l'àmbit de les violències envers les dones i que han permès un treball posterior que no ha hagut de partir de zero, tot i el temps transcorregut en blanc des d'aleshores.

El sisè eix del Pla d'Acció i Desenvolupament de les Polítiques de Dones a Catalunya (2005-2007) que desenvolupa el Programa per a l'abordatge integral de les violències contra les dones efectua un reconeixement dels drets de les dones com a ciutadanes, remarca el sistema patriarcal que sosté i legitima les violències i estableix mesures coordinades entre diferents departaments i administracions.

A nivell local, alguns municipis de Catalunya han elaborat plans o programes específics contra la violència masclista. D'altra banda, ajuntaments i consells comarcals han signat acords amb entitats i institucions per tal d'assolir circuits eficients d'actuació contra la violència masclista.

L'Estatut de Catalunya dispensa un tractament molt sensible a la dona i aborda de forma específica els seus drets enfront la violència masclista. Així, a l'article 19, determina, com a drets de les dones, el lliure desenvolupament de la seva personalitat i capacitat personal, el de viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, maltractaments i tot tipus de discriminació; i més endavant, a l'article 41.3, preveu com a un dels principis rectoros de les polítiques públiques, el deure de garantir que es faci front de manera integral a totes les formes de violència contra les dones i als actes de caràcter sexista i discriminatori; i així mateix el deure de fomentar el reconeixement del paper de les dones en els àmbits cultural, històric, social i econòmic i el de promoure la participació dels grups i les associacions de dones en l'elaboració i avaluació de les esmentades polítiques. Ensenms, a l'article 153 s'aborden les polítiques de gènere disposant que correspon a la Generalitat la competència exclusiva de la regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització

sobre la violència de gènere i per a la seva detecció i prevenció, així com la regulació de serveis i recursos propis destinats a aconseguir una protecció integral de les dones que han patit o pateixen aquest tipus de violència. Tot això, junt amb la competència de la Generalitat de Catalunya en matèria de conservació, modificació i desenvolupament del dret civil català, normes processals i de procediment administratiu que es deriven de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat, ens porta a la necessitat d'aprovar la present disposició legal.

Pel que fa al Dret Civil de Catalunya, el Govern de la Generalitat, a través de l'Observatori del Dret Privat de Catalunya, com a òrgan responsable de fer el seguiment del desenvolupament de l'ordenament jurídicocivil per tal de procedir a la modificació del Codi de Família, procedirà a la incorporació de les modificacions necessàries per garantir els objectius d'aquesta Llei. En aquest marc, en data 30 de gener de 2007 va ser aprovat el projecte de llei del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, que aporta una regulació nova en el dret de successions en el sentit d'incorporar els supòsits de violència domèstica com casos d'indignitat per a succeir a la parella.

III. La Llei s'estructura en quatre Títols, nou disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria, quatre disposicions finals i un annex-definicions.

El Títol I recull les disposicions generals de la Llei on es defineixen les qüestions bàsiques sobre la violència masclista, el seu objecte, finalitats, àmbit d'aplicació, concepte, formes d'exercir-la i àmbits de manifestació, tant en l'espai públic com en el privat. Això respon a la idea que les formes com s'expressa la violència masclista són múltiples, des d'una violència directa, vexatòria, com ho són els maltractaments, que poden incloure l'agressió física, psicològica i sexual, fins a la violència econòmica i l'explotació de les dones, entre d'altres. Aquest Títol assenta els principis que han d'orientar les intervencions dels poders públics per a l'eradicació d'aquesta violència i que han regit en l'elaboració de l'articulat com són, entre d'altres, el d'integralitat, transversalitat i el compromís de tots els poders públics implicats amb la finalitat de donar una resposta ferma i contundent i garantir un tractament adequat i efectiu del dret de les dones a no ser discriminades i a viure amb autonomia i llibertat, trencant amb la visió purament assistencialista que durant molt temps ha predominat en les intervencions en aquest tema.

La violència masclista, com a vulneració dels drets humans, cal que sigui escomesa tenint en compte la seva naturalesa multicausal i multidimensional, motiu pel qual la resposta ha de ser global i obligar-hi tots els sistemes. Ensenms, la integralitat i la transversalitat de les mesures exigeix que cada organisme implicat defineixi accions específiques des del seu àmbit d'intervenció, sempre d'acord amb el model d'intervenció esmentat. En aquesta línia, la Llei preveu que totes les actuacions que es realitzin per garantir els drets i les mesures que la Llei regula tinguin en compte les particularitats territorials, culturals, religioses, personals,

socioeconòmiques i sexuals de la diversitat de les dones a les quals van destinades. Així mateix, la complexitat de les estratègies necessàries en la lluita contra la violència masclista requereix establir mecanismes de col·laboració i cooperació entre les distintes administracions públiques implicades, així com fomentar la participació i col·laboració de les entitats i organitzacions socials, en especial els consells i associacions de dones.

El Títol II regula la prevenció, detecció i eradicació de la violència masclista. El Capítol 1 configura la recerca com a eina bàsica d'actuació obligant al Govern de la Generalitat a garantir la suficiència de mitjans per assegurar que es dugui a terme recerca en tots els àmbits relacionats amb la violència masclista. La promoció d'aquesta recerca serà liderada i impulsada transversalment per l'Institut Català de les Dones. Pel que fa a la sensibilització social, el Capítol 2 determina les actuacions que cal impulsar periòdicament per tal d'optimitzar el conjunt de mesures i recursos que preveu la Llei; el Capítol 3 recull la obligació dels poders públics de desenvolupar les accions necessàries per a la detecció i la identificació de situacions de risc, així com la intervenció mitjançant els protocols específics d'actuació. En aquest àmbit de la detecció, la llei obliga totes les persones professionals, especialment les de la salut, dels serveis socials i de l'educació, a intervenir quan tinguin coneixement d'una situació de risc o d'una evidència fonamentada de violència masclista, d'acord amb els protocols específics i en coordinació amb els serveis de la Xarxa d'atenció i recuperació integral. El Capítol 4 regula l'actuació de les polítiques públiques en l'àmbit educatiu incorporant la coeducació com a element fonamental en la prevenció de la violència masclista. L'objectiu fonamental de la educació és proporcionar una formació integral que disminueixi el sexisme i l'androcentrisme i que faci visible i estengui a tota la població escolar els sabers femenins que han estat marginats del currículum i de la vida escolar quotidiana. El Capítol 5 defineix la formació i capacitació obligatòria de totes les persones professionals que intervenen directament i indirectament en processos de violència obligant les administracions públiques catalanes a dissenyar programes de formació amb aquesta finalitat. El Capítol 6 conté les mesures específiques destinades als mitjans de comunicació, que en el camp de la publicitat recullen la obligació de respectar la dignitat de les dones i la prohibició de realitzar i difondre continguts que justifiquin, banalitzin o incitin la violència masclista, tant si s'exhibeixen en mitjans públics com privats, fent-se extensible a la publicitat institucional i dinàmica a Catalunya. Finalment, el Capítol 7 incorpora mesures en l'àmbit social per combatre l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe en el treball de mercat.

El Títol III regula la totalitat dels drets de les dones a la prevenció, atenció, assistència, protecció, recuperació i reparació integral, esdevenint el nucli central dels drets de les dones en situacions de violència masclista. El Capítol 1 determina el dret a la protecció efectiva vinculant a tal efecte als cossos de policia autonòmica i local que han de vigilar i controlar el compliment exacte de les mesures acordades pels òrgans judicials. En l'àmbit sanitari, el Capítol 2 reconeix el dret a

l'atenció i assistència sanitària especialitzada a través de la xarxa d'utilització pública, així com l'aplicació d'un protocol d'atenció i assistència en els diferents nivells i serveis, que haurà de contenir un protocol específic per a les dones que han patit una agressió sexual. El Capítol 3 recull els drets d'atenció i de reparació en diferents àmbits, habitatge, ocupació i formació ocupacional, assistència jurídica, i prestacions econòmiques. Cal ressaltar els mecanismes previstos per possibilitar l'accés als drets de reparació establerts en aquest capítol. Diversos estudis han demostrat que moltes dones que pateixen aquesta violència no poden exercir plenament els seus drets sense passar per l'acreditació penal de la violència. Per aquesta raó, el text amplia el ventall de possibilitats d'identificació de la violència masclista.

Quant als drets de reparació, el dret d'accés a un habitatge es concreta amb l'accés prioritari als habitatges de promoció pública. Una altra mesura important la constitueix el dret a l'ocupació i a la formació ocupacional, regulant un seguit de mesures com l'establiment de subvencions a la contractació d'aquest col·lectiu de dones. En l'àmbit econòmic, s'han inclòs en aquest capítol diversos ajuts perquè es considera que són imprescindibles per a les dones amb major desavantatge social i econòmic, si bé no s'han de concebre com un element aïllat sinó com un instrument més per desenvolupar els drets de les dones. Les prestacions econòmiques han de ser suficients per restablir una vida digna i han de tenir la durada necessària per afavorir la seva recuperació i inserció en el món laboral i restituir el seu lloc en la societat. Els processos de recuperació –que inclouen a les filles i fills de les dones– són llargs i costosos. La recuperació va més enllà de la separació de l'agressor, de la inserció laboral, de la restitució de l'autoestima. La recuperació és el procés personal i social que fa una dona, inclosa la reparació, mitjançant el qual es produeix el restabliment dels àmbits danyats per la situació viscuda, en totes les àrees, per tal de restablir totes les capacitats i les potencialitats que aquesta violència li ha tret.

Es recull també el dret a accedir a l'assistència jurídica, a percebre la renda mínima d'inserció i els ajuts escolars tenint en compte exclusivament els ingressos i les rendes individuals de cada dona, amb els límits establerts a la legislació aplicable.

Un altre aspecte important d'aquesta llei és la constitució d'un fons de garantia de pensions i prestacions per a cobrir l'impagament de pensions alimentàries i compensatòries. Aquest fons, que operarà amb caràcter de bestreta, s'activarà quan hi hagi la constatació judicial d'incompliment del deure de satisfer-les i comporti una situació de precarietat econòmica.

Cal destacar el Capítol 4 d'aquest Títol III, que obliga el Govern de la Generalitat a desenvolupar models d'intervenció integral a tot el territori de Catalunya, mitjançant una xarxa de serveis de qualitat en tots els àmbits, que sigui capaç de donar respostes adients, àgils, properes i coordinades a les necessitats de les dones que estan en situacions de violència masclista. Aquest Capítol, doncs, regula la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral a les dones en situacions de violència mas-

clista, definint els recursos i serveis que la integren, i les persones a les quals es destinen en funció de l'especificitat de la violència masclista. Tots els recursos i serveis públics recollits a l'article 52 apartat 2 de la Llei tenen caràcter gratuït. Finalment, es concreta la creació i gestió dels serveis de la Xarxa en funció de les respectives competències de les administracions públiques catalanes.

El Capítol 5 recull les accions dels poders públics en situacions específiques. D'aquesta manera la Llei té l'objectiu d'eliminar les barreres que dificulten l'accés als serveis i prestacions a les dones que es troben en aquestes situacions. S'assenyalen, doncs, mesures específiques per a les dones en situació d'immigració, prostitució, món rural, transsexualitat, discapacitació, virus d'immunodeficiència humana, ètnia gitana, i en centres d'execució penal. Menció específica mereix l'obligació del Govern de la Generalitat de promoure la mediació comunitària en les famílies quan existeixi risc de mutilacions genitals. En aquest supòsit haurà de comptar amb mecanismes sanitaris d'intervenció quirúrgica per poder fer front a la demanda de les dones que vulguin revertir els efectes de la mutilació practicada, així com mecanismes de suport psicològic, familiar i comunitari.

El Títol IV, sota la rúbrica de competències, organització i intervenció integral envers la violència masclista, delimita al seu Capítol 1 les disposicions generals sobre el règim competencial i la coordinació i col·laboració interadministrativa, i al seu Capítol 2 concreta les competències de l'administració autonòmica i l'administració local. Alhora, la Llei determina que l'Institut Català de les Dones, a més de desenvolupar totes les funcions que té atribuïdes per la legislació vigent, és l'instrument vertebrador per fer front a la violència masclista. Aquest Institut ha de liderar per tant, les polítiques contra la violència masclista que ha de desenvolupar el Govern de la Generalitat; dissenyar-les i impulsar-les amb la resta de departaments implicats i, en síntesi, vetllar per l'adequació dels plans i programes que es duguin a terme coordinant i garantint el treball transversal en tots els àmbits. En aquest sentit, es crea el Centre d'Estudis, Recerca i Capacitació, com un òrgan dependent de l'Institut Català de les Dones, que es configura com a una eina permanent d'estudis i de recerca sobre la violència masclista i de formació i capacitació de professionals. Es crea també la Comissió Nacional per a una intervenció coordinada envers la violència masclista, com a òrgan específic de coordinació institucional, d'impuls, de seguiment, de control i d'avaluació de les actuacions en l'abordatge de la violència masclista.

En consonància amb l'article 41 apartat 3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix com a principi rector de l'activitat dels poders públics de Catalunya la necessitat de garantir que es faci front de manera integral a totes les formes de violència contra les dones, el Capítol 3 de la llei regula el mandat a l'Institut Català de les Dones d'elaborar el programes d'intervenció integral envers la violència masclista com a instruments de planificació que recullen el conjunt d'objectius i mesures que el Govern ha d'implantar en l'eradicació d'aquesta violència i que s'han d'incloure en el marc

general de les polítiques de dones. La violència masclista està profundament arrelada a les estructures socials, per aquest motiu cal partir de la consideració del caràcter estructural i de la naturalesa multidimensional d'aquesta violència. Aquests programes seran aprovats pel Govern amb una vigència de quatre anys. Les administracions locals i les entitats de dones han de participar en l'elaboració, seguiment i avaluació dels programes. En aquest sentit, els Protocols per a una intervenció coordinada envers la violència masclista esdevenen mecanismes de suport i coordinació institucional i dels diversos agents implicats en aquesta matèria. Finalment, es recullen les especificitats pel que fa la participació i foment dels ens locals i els consells i associacions de dones.

Les disposicions addicionals recullen les diverses modificacions de preceptes de lleis vigents necessàries per a la seva acomodació a les exigències i previsions derivades de la present Llei, així com la previsió de revisió dels currículums educatius en el marc de l'acció coeducadora establerta per la Llei. Juntament a aquestes modificacions de l'ordenament s'inclouen també regulacions específiques relatives a la responsabilitat de l'Administració de la Generalitat de garantir els recursos necessaris per donar l'adequat compliment a l'ordenació i provisió de les accions i dels serveis que estableix aquesta Llei, i dotar un fons econòmic específic anual a favor dels ens locals.

Les disposicions transitòries estableixen un mandat d'avaluació de l'impacte social de la Llei així com la potestat del Govern de la Generalitat d'actualitzar els serveis de la Xarxa.

Les disposicions finals habiliten per al desenvolupament reglamentari dels preceptes de la llei; estableixen el mandat al Govern de desenvolupar i regular el Fons de garantia per a cobrir l'impagament de pensions alimentàries i compensatòries; el mandat d'efectuar les previsions pressupostàries necessàries per atendre les prestacions econòmiques i les prestacions de serveis reconeguts i, finalment, l'entrada en vigor de la Llei.

Finalment, per a una millor comprensió terminològica, l'Annex recull unes explicacions que delimiten l'abast que en aquesta Llei tenen els conceptes definits.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1 OBJECTE DE LA LLEI

1. L'objecte d'aquesta llei és actuar contra la violència masclista per al ple reconeixement i la garantia del dret inalienable de totes les dones a desenvolupar la seva pròpia vida sense cap de les formes i àmbits en què aquesta violència pot manifestar-se, i per a la remoció de les estructures socials i estereotips culturals que la perpetuen.

2. Aquesta llei estableix mesures integrals respecte de la prevenció, la sensibilització i la detecció de la violència masclista, amb la finalitat d'eradicar-la de la societat, així com reconeix els drets de les dones que la pateixen a l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació integral.

ARTICLE 2. GARANTIA DELS DRETS DE LES DONES

Totes les dones majors i menors d'edat que es troben en situacions de violència masclista, així com els seus fills i filles dependents, que visquin o treballin a Catalunya i amb independència del veïnatge civil, la nacionalitat o la situació administrativa i personal, tenen garantits els drets que aquesta llei els reconeix, sense perjudici del que estableix la legislació en matèria d'estrangeria i de l'exigència de determinats requisits per a les diferents prestacions i serveis.

ARTICLE 3. CONCEPTE DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per violència masclista la violència que s'exerceix contra les dones, com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones, i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloses les amenaces, intimidacions o coaccions, tingui com a resultat un dany o patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat.

ARTICLE 4. FORMES D'EXERCIR LA VIOLÈNCIA MASCLISTA I ÀMBITS DE MANIFESTACIÓ

1. Als efectes d'aquesta llei, la violència masclista es pot exercir d'alguna de les formes següents:

a) Violència física. Comprèn qualsevol acte o omissió, intencional o negligent, de força contra el cos d'una dona, amb resultat o risc de produir lesió física o dany.

b) Violència psicològica. Comprèn tota conducta o omissió intencional que produeixi en una dona desvaloració o patiment, mitjançant amenaces, humiliació, vexacions, exigència d'obediència o submissió, coerció verbal, insults, aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat.

c) Violència sexual i abusos sexuals a dones i menors. Comprèn qualsevol acte de naturalesa sexual no consentit per les dones, inclosa l'exhibició, l'observació, la imposició mitjançant violència, intimidació, prevalença o manipulació emocional, de relacions sexuals, amb independència que la persona agressora tingui o no relació conjugal, de parella, afectiva o de parentiu amb la dona o la menor.

d) Violència econòmica. Consisteix en la privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic d'una dona i, si escau, de llurs filles o fills, així com la limitació en la disposició dels recursos propis o compartits en l'àmbit familiar o de parella.

1. La violència masclista es pot exercir de forma puntual o de forma reiterada.

2. La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

a) Violència en l'àmbit de la parella. Consisteix en la violència física, psicològica, sexual o econòmica exercida sobre les dones i realitzada per part de l'home que és o ha estat el seu cònjuge o persona lligada per relacions similars d'afectivitat.

b) Violència en l'àmbit familiar. Consisteix en la violència física, sexual, psicològica o econòmica, exerci-

da sobre les dones tant majors com menors d'edat, que es dona en el si de la família i que perpetren membres de la mateixa família i que són determinades pel marc de les relacions afectives i lligams de l'entorn familiar, llevat de la violència exercida en l'àmbit de la parella, definida a l'apartat anterior.

c) Violència en l'àmbit laboral. Consisteix en una violència física, sexual o psicològica, que es pot produir en el centre de treball i durant la jornada de treball, com fora del centre i de les hores de treball, sempre que tinguin relació amb la feina, i que pot adoptar dues tipologies:

c.1. Assetjament per raó de sexe. El constitueix un comportament no desitjat relacionat amb el sexe d'una persona amb ocasió de l'accés al treball remunerat, l'ocupació o la formació, que tingui com a propòsit o produeixi l'efecte d'atemptar contra la dignitat de les dones i de crear un entorn intimidatori, hostil, degradant, humiliant o ofensiu.

c.2. Assetjament sexual. El constitueix qualsevol comportament verbal, no verbal o físic no desitjat d'índole sexual que tingui com a objectiu o produeixi l'efecte d'atemptar contra la dignitat d'una dona o de crear un entorn intimidatori, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest.

d) Violència en l'àmbit social o comunitari. Comprèn les manifestacions següents:

d.1. Agressions sexuals. Consisteixen en l'ús de la violència física i sexual exercida sobre les dones majors o menors d'edat, i que està determinada per l'ús premeditat del sexe com a arma per demostrar-ne el poder i abusar-ne d'aquest poder.

d.2. Assetjament sexual.

d.3. Tràfic i explotació sexual de dones i nenes.

d.4. Mutilació genital femenina o risc de patir-la. Inclou qualsevol procediment que impliqui una eliminació total o parcial dels genitals femenins o en produeixi lesions, encara que hi hagi consentiment exprés o tàcit de la dona.

d.5. Matrimonis forçats.

d.6. Violència derivada dels conflictes armats. Inclou totes les formes de violència contra les dones que es produeixen en aquestes situacions, com ara l'assassinat, la violació, l'esclavatge sexual, l'embaràs, l'avortament i l'esterilització forçades, la infecció intencionada de malalties, la tortura o els abusos sexuals.

d.7. Violència contra els drets sexuals i reproductius de les dones, com ara els avortaments selectius i les esterilitzacions forçades.

e) Qualsevol altres formes anàlogues que lesionin o siguin susceptibles de lesionar la dignitat, la integritat o la llibertat de les dones.

ARTICLE 5. FINALITATS

Les mesures que aquesta llei estableix tenen com a finalitat:

a) Facilitar la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, així com l'autonomia i la llibertat de les dones.

b) Establir mecanismes per a la recerca i la difusió de la violència masclista, així com la sensibilització social i la informació a la dones.

c) Dotar als poders públics de Catalunya d'instruments eficaços per a l'eradicació de la violència masclista en els àmbits preventiu, educatiu, formatiu, dels mitjans de comunicació i laboral i social.

d) Establir drets de les dones en situació de violència masclista, exigibles davant les administracions públiques, i també per als seus fills i filles, així com assegurar-ne l'accés gratuït als serveis públics que s'estableixen.

e) Garantir drets econòmics per a les dones en situació de violència masclista, amb la finalitat de facilitar llur procés de recuperació i reparació.

f) Crear la Xarxa d'atenció i recuperació integral a les dones que pateixen violència masclista, integrada per un conjunt de recursos i serveis públics per a llur atenció, assistència, protecció, recuperació i reparació.

g) Establir mecanismes per a la intervenció integral i coordinada contra la violència masclista, mitjançant la promoció de la col·laboració de les administracions públiques de Catalunya, així com de la participació de les entitats de dones i organitzacions ciutadanes que actuen contra la violència masclista.

h) Concretar mesures per a la introducció de l'especialització de tots els col·lectius professionals que intervenen en l'atenció, assistència, protecció, recuperació i reparació de les dones i les altres víctimes de la violència masclista.

i) Garantir el principi d'adequació de les mesures, per tal que en llur aplicació es tinguin en compte les necessitats i demandes específiques de totes les dones que pateixen la violència masclista.

ARTICLE 6. PRINCIPIS ORIENTADORS EN LES INTERVENCIIONS DELS PODERS PÚBLICS PER A L'ERADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

Per a la consecució de les finalitats expressades en l'article anterior, els poders públics de Catalunya segueixen els criteris d'actuació següents:

a) El compromís amb l'efectivitat del dret de no discriminació de les dones.

b) La consideració del caràcter estructural i de la naturalesa multidimensional de la violència masclista, en especial pel que fa a la implicació de tots els sistemes d'atenció i reparació

c) La consideració del caràcter integral de les mesures, que han de tenir en compte la totalitat dels danys que les dones i els i les menors pateixen com a conseqüència de la violència masclista, també els danys socials i econòmics, així com els efectes d'aquesta violència en la comunitat.

d) La transversalitat de les mesures, de manera que cada poder públic implicat ha de definir accions específiques des del seu àmbit d'intervenció d'acord amb models d'intervenció globals.

e) La deguda consideració de les particularitats territorials, culturals, religioses, personals, socioeconòmiques i sexuals de la diversitat de les dones en situació de violència masclista, així com les seves necessitats específiques.

f) La proximitat i l'equilibri de les intervencions en el territori, amb atenció específica de les zones rurals.

g) El compromís que la construcció de les respostes a la violència masclista s'ha de fer des de les necessitats específiques i les experiències de les dones en situacions de violència, a partir de les metodologies i les pràctiques que les organitzacions feministes han anat definint a través de la seva experiència.

h) La consideració de les singulars dificultats en què es troben dones de determinats col·lectius en situacions específiques.

i) El compromís actiu en garantir la privacitat de les dades personals de les dones en situació de violència, així com de les altres persones implicades o dels testimonis.

j) L'evitació de la victimització secundària de les dones i l'establiment de mesures que impedeixin la reproducció o la perpetuació dels estereotips vers les dones i la violència masclista.

k) El compromís en la necessitat que totes les persones professionals que atenen les dones en situacions de violència disposin de la deguda capacitació i formació especialitzada.

l) El foment dels instruments de col·laboració i cooperació entre les distintes administracions públiques per a totes les polítiques públiques d'eradicació de la violència masclista i, en especial, el disseny, el seguiment i avaluació de les mesures i dels recursos que s'han d'aplicar.

m) El foment dels instruments de participació i col·laboració amb les entitats organitzacions socials, en especial les de dones, com ara els consells de dones, el moviment associatiu de les dones, i els grups de dones pertanyents a moviments socials i sindicals, en el disseny, el seguiment i l'avaluació de les polítiques públiques per a l'eradicació de la violència masclista.

n) La participació professional i social, que implica comptar amb tots i totes les professionals dels diferents àmbits que puguin abastar la complexitat de les formes de violència masclista i amb el criteri i la participació dels col·lectius afectats.

o) La necessitat de la celeritat de les intervencions en el temps, per tal de possibilitar una adequada atenció i evitar l'increment de la victimització.

p) L'existència de límits a la mediació, interrompent o, si s'escau, no iniciant qualsevol procés de mediació familiar quan hi ha implicada una dona que ha patit o pateix qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella o el familiar.

TÍTOL II. PREVENCIÓ, DETECCIÓ I ERADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

CAPÍTOL 1. RECERCA DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

ARTICLE 7. FOMENT, ABAST I DIFUSIÓ DE LA RECERCA

1. El Govern de la Generalitat ha de posar els mitjans necessaris per assegurar que es dugui a terme recerca en tots els temes relacionats amb la violència masclista, amb l'objectiu de millorar-ne la prevenció i atenció i aconseguir la seva eradicació.

2. La recerca ha d'abastar totes les manifestacions de la violència masclista, així com el diferent impacte que té aquesta violència en col·lectius específics de dones i en les i els menors que indirectament o directament la pateixen. Així mateix, la recerca desenvoluparà programes experimentals que tinguin com a objectiu definir, assajar i avaluar estratègies proactives i preventives en relació als perpetradors de la violència masclista.

3. La promoció de la recerca serà liderada transversalment per l'Institut Català de les Dones.

4. La difusió del coneixement sobre la violència masclista s'ha de realitzar en tots els àmbits socials i, molt especialment, entre les persones professionals que treballen amb les dones en situacions de violència, i per tots els mitjans que estan a l'abast.

CAPÍTOL 2. SENSIBILITZACIÓ SOCIAL I INFORMACIÓ A LES DONES PER A LA PREVENCIÓ I L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

ARTICLE 8. ACTUACIONS D'INFORMACIÓ I DE SENSIBILITZACIÓ SOCIAL

1. Les administracions públiques catalanes han d'impulsar i desenvolupar periòdicament actuacions informatives i estratègies de sensibilització social destinades a la prevenció i eliminació de la violència masclista.

2. Les actuacions d'informació tenen per objecte donar a conèixer:

a) Els drets de les dones que estan en situacions de violència masclista o que es troben en situacions de risc.

b) Els serveis disponibles d'assistència i protecció, així com de recuperació i reparació, de les dones que han patit o pateixen violència masclista.

c) Els deures de la ciutadania, del personal al servei de les administracions públiques catalanes i d'agents socials davant del coneixement o risc de concurrència de situacions de violència a l'àmbit familiar, laboral, docent, veïnal i social, en general.

Per al disseny i la distribució d'aquesta informació s'atendran les particularitats territorials, culturals, religioses, econòmiques, sexuals i personals de la població.

3. Les actuacions de sensibilització tenen com a objectiu modificar els mites, models i prejudicis existents, i han de recollir els elements següents:

a) Presentar el fenomen en la seva naturalesa multidimensional.

- b) Emmarcar el fenomen en la desigual distribució de poder entre homes i dones.
- c) Fer visibles els models agressius vinculats a la masculinitat tradicional i les conductes passives o subordinades tradicionalment vinculades als valors femenins.
- d) Diferenciar l'origen i les causes de la violència masclista dels problemes concrets afegits que puguin afectar els agressors, com alteracions mentals, toxicomanies i alcoholisme, així com de determinats nivells culturals, estatus socioeconòmic i procedència cultural.
- e) Presentar les dones que han patit violència masclista com a persones que han pogut activar els recursos propis i sortir de les situacions de violència.

CAPÍTOL 3. DETECCIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

ARTICLE 9. ACTUACIONS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1. Les administracions públiques catalanes han de desenvolupar les accions necessàries per a la detecció i la identificació de situacions de risc o d'existència de violència masclista.
2. Les administracions públiques catalanes han d'establir línies de suport destinades a l'organització i execució de les activitats de prevenció previstes en aquesta llei.

ARTICLE 10. OBLIGACIÓ D'INTERVENCIÓ I DE COMUNICACIÓ

1. Tots i totes les professionals, especialment les i els professionals de la salut, dels serveis socials i de l'educació, han d'intervenir obligatòriament quan tinguin coneixement d'una situació de risc o d'una evidència fonamentada de violència masclista d'acord amb els protocols específics i en coordinació amb els serveis de la Xarxa.
2. Els contractes que les administracions públiques catalanes subscriguin amb persones o entitats privades que presten serveis en els àmbits professionals relacionats a l'apartat 1, han de recollir expressament les obligacions d'intervenció.
3. Les obligacions a les que fan referència els apartats anteriors s'entenen sens perjudici del deure de comunicació del fet als cossos i forces de seguretat o al ministeri fiscal.

CAPÍTOL 4. ÀMBIT EDUCATIU

ARTICLE 11. COEDUCACIÓ

1. A efectes d'aquesta llei, la coeducació és l'acció educadora que valora indistintament l'experiència, les aptituds i l'aportació social i cultural de les dones i els homes, sense estereotips sexistes i androcèntrics, ni actituds discriminatòries, per tal d'aconseguir l'objectiu de construir una societat sense subordinacions culturals i socials entre dones i homes. Els principis de la coeducació són un element fonamental en la prevenció de la violència masclista.

2. Per assolir aquest objectiu, els valors de la coeducació i els principis de l'escola inclusiva han de tenir un caràcter permanent i transversal en l'acció de govern del departament competent en matèria educativa.

ARTICLE 12. CURRÍCULUMS EDUCATIUS

Els continguts curriculars aplicaran el principi de coeducació a tots els nivells de l'ensenyament, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

ARTICLE 13. SUPERVISIÓ DELS LLIBRES DE TEXT I MATERIALS EDUCATIUS

El departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria educativa ha de supervisar els llibres de text i altres materials curriculars com a part del procés ordinari d'inspecció que exerceix l'administració educativa sobre la totalitat dels elements que integren el procés d'ensenyament i aprenentatge, per tal de garantir els drets fonamentals.

ARTICLE 14. FORMACIÓ I CAPACITACIÓ DEL PROFESSORAT

1. El Govern de la Generalitat ha de facilitar la formació i capacitació específica i permanent de les persones professionals de l'educació en matèria de violència masclista i de desenvolupament dels drets de les dones.
2. El departament competent en matèria educativa inclourà als plans de formació inicials i permanents del professorat una formació específica en matèria de coeducació. Així mateix, ha de facilitar les eines metodològiques d'actuació davant situacions concretes de violència masclista.

ARTICLE 15. ANÀLISI I INTERPRETACIÓ DE LA CULTURA DE LA VIOLÈNCIA

El Govern de la Generalitat ha de fomentar que les persones professionals de l'educació tinguin una formació específica en matèria d'anàlisi i interpretació de les construccions culturals que naturalitzen l'us de la violència i concretament, de la violència masclista.

ARTICLE 16. ÀMBIT DE L'EDUCACIÓ UNIVERSITÀRIA

L'Administració educativa competent ha d'assegurar que en els àmbits curriculars dels estudis universitaris de grau i dels programes de postgrau de les disciplines relacionades amb els àmbits d'aquesta llei, s'incorporin continguts relacionats amb la comprensió de la violència masclista.

CAPÍTOL 5. FORMACIÓ I CAPACITACIÓ DE PROFESSIONALS

ARTICLE 17. PROGRAMES DE FORMACIÓ ESPECÍFICA SOBRE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

Les administracions públiques catalanes han de dissenyar programes de formació específica en matèria de violència masclista. Aquesta formació específica ha de diferenciar dos nivells:

- a) El nivell de formació bàsica, adreçat a totes i tots els professionals que intervenen indirectament en processos de violència.

b) El nivell de formació capacitadora, dirigit a les persones professionals que intervenen directament en processos de violència. Aquest nivell ha de definir i determinar tractaments específics per als diferents col·lectius de dones i per als diversos tipus de violència.

ARTICLE 18. FORMACIÓ DE PROFESSIONALS

1. El Govern de la Generalitat ha de garantir la formació capacitadora de totes les persones professionals que treballen en la prevenció, detecció, atenció, assistència, recuperació i reparació de la violència masclista.

2. El Govern de la Generalitat ha de promoure la formació específica de capacitació dels inspectors i inspectores de treball i del personal judicial i no judicial al servei de l'Administració de justícia i de la Fiscalia a Catalunya, que intervinguin en els processos judicials relacionats amb la violència masclista.

3. Igualment, els col·legis professionals, les organitzacions sindicals i empresarials, així com les administracions públiques competents han d'assegurar que aquesta formació i capacitació específica s'incorpori en els seus programes de formació.

4. La formació ha d'incloure programes de suport i cura de les persones professionals implicades en el tractament de la violència masclista per tal de prevenir i evitar els processos d'esgotament i desgast professional.

CAPÍTOL 6. MITJANS DE COMUNICACIÓ

ARTICLE 19. ATRIBUCIONS DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, com a autoritat reguladora, ha de garantir el compliment de les obligacions dels prestadors dels serveis de comunicació audiovisual relatives a assegurar un tractament de les dones de conformitat amb els principis i valors establerts en aquesta llei.

ARTICLE 20. PROTOCOLS DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de promoure acords i convenis d'autoregulació o coregulació en tots els mitjans de comunicació social, els quals han d'incorporar criteris orientadors en relació a l'actuació dels programes enfront la violència masclista i la representació de les dones.

2. Aquestes normes d'autoregulació han de tenir caràcter de codis ètics i actuen com a guies de conducta per als mitjans de comunicació i com a pauta de control a posteriori.

ARTICLE 21. CONTINGUTS I PUBLICITAT EN RELACIÓ AMB LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

1. En els mitjans de comunicació social que estiguin dins l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya resten prohibides:

a) La realització i difusió de continguts i d'anuncis publicitaris que mitjançant el seu tractament o posada en escena, justifiquin, banalitzin o incitin la violència masclista, o que vehiculin tàcitament o implícitament missatges sexistes i/o misògins.

b) La reincidència sistemàtica en la profusió o difusió de missatges que desautoritzin les dones o que les tractin vexatòriament o objectualment.

2. La publicitat institucional i la publicitat dinàmica a Catalunya han de respectar les disposicions establertes sobre publicitat i han de vetllar especialment pel respecte als principis especificats a l'apartat anterior, sens perjudici de les competències del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en aquesta matèria.

ARTICLE 22. TRACTAMENT DE LA INFORMACIÓ

En el marc de l'exercici dels drets de llibertat d'expressió i d'informació, els mitjans de comunicació social gestionats o finançats per les administracions públiques catalanes han de tractar la informació que ofereixen d'acord amb els següents criteris:

a) Fer un ús no sexista ni androcèntric del llenguatge i fomentar una presència equilibrada i una imatge plural d'ambdós sexes, al marge dels cànons de bellesa i d'estereotips sexistes.

b) Vetllar perquè, en tots els elements de la posada en escena o en el tractament de la informació, les dones siguin presentades amb tota la seva autoritat i respecte, fent visibles les aportacions de les dones a tots els àmbits de la societat i considerant la seva experiència com a font documental de primera importància.

c) Promoure i afavorir els continguts en els quals quedin palesos els drets efectius de les dones.

ARTICLE 23. OBLIGACIONS DE SERVEI PÚBLIC

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i els operadors locals han d'incloure entre les obligacions de servei públic l'obligació de promoure la sensibilització de la societat catalana pel que fa al respecte i el reconeixement dels sabers i les aportacions de les dones, així com contra qualsevol forma de violència masclista.

ARTICLE 24. AUTORITZACIONS PER A LA PRESTACIÓ DE SERVEIS DE COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL

Els plecs de clàusules administratives aprovats per a l'adjudicació de títols habilitants per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual de ràdio i televisió que, segons la normativa corresponent, s'atorguen per concurs públic, han d'incloure la valoració d'un codi deontològic sobre el tractament adequat de la violència masclista com un dels criteris d'adjudicació.

ARTICLE 25. AJUTS I SUBVENCIONS

1. Les bases de les convocatòries d'ajuts i subvencions que tinguin com a beneficiaris mitjans de comunicació han d'incloure llur compromís de fomentar els drets de les dones i evitar-ne la discriminació.

2. L'incompliment d'aquest compromís constitueix una causa de revisió i, si s'escau, de revocació de l'ajut o subvenció.

CAPÍTOL 7. ASSETJAMENT SEXUAL I ASSETJAMENT PER RAÓ DE SEXE EN L'ÀMBIT LABORAL I SOCIAL

ARTICLE 26. ACTUACIONS DE SENSIBILITZACIÓ I FORMACIÓ

El Govern de la Generalitat ha de realitzar actuacions de sensibilització i formació adreçades als treballadors i treballadores, a les persones representants dels treballadors i treballadores, als sindicats, a les empreses i a les associacions empresarials, destinades a difondre el dret de totes les treballadores a ser tractades amb dignitat i a que no es toli l'assetjament sexual ni l'assetjament per raó de sexe, i promovent-ne una actitud solidària, d'ajuda i de rebuig de l'assetjament.

ARTICLE 27. NEGOCIACIONS I ACORDS COLLECTIUS

1. El Govern de la Generalitat ha d'impulsar, amb l'acord dels agents socials, que les empreses que tinguin la seu social a Catalunya, o que hi exerceixin activitats, estableixin mesures concretes i procediments d'actuació amb la finalitat de prevenir, reparar i sancionar els casos d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe.

2. El Govern de la Generalitat ha de promoure el diàleg social en la lluita contra l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe mitjançant el seguiment de les pràctiques desenvolupades en el lloc de treball, els convenis col·lectius, els codis de conducta, la investigació, l'intercanvi d'experiències i bones pràctiques o qualsevol altre instrument.

ARTICLE 28. SUBVENCIONS A EMPRESES

1. Les bases reguladores de les subvencions que tinguin com a beneficiàries empreses amb una plantilla igual o superior a vint-i-cinc persones han d'incloure l'obligació, amb l'acord dels agents socials, d'indicar els mitjans que utilitzen per a prevenir, detectar i intervenir l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe en els seus centres de treball.

2. La falta d'utilització d'aquests mitjans o la seva utilització indeguda constitueix una causa de no concessió o, en el seu cas, de revocació de la subvenció.

TÍTOL III. DELS DRETS DE LES DONES EN SITUACIONS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA A LA PREVENCIÓ, L'ATENCIÓ, L'ASSISTÈNCIA, LA PROTECCIÓ, LA RECUPERACIÓ I LA REPARACIÓ INTEGRAL

CAPÍTOL 1. DRET A LA PROTECCIÓ EFECTIVA

ARTICLE 29. CONTINGUT

1. Les dones que es troben en risc o en situació de violència masclista tenen dret a rebre de forma immediata de les administracions públiques catalanes una protecció integral, real i efectiva.

2. Les garanties de protecció s'han d'assegurar tant per mitjans tecnològics com per serveis policials, així com qualsevol altre mitjà que assegurï la protecció de les dones.

3. Els objectius dels dispositius de protecció són els següents:

a) Facilitar la localització de les dones i la comunicació permanent amb elles.

b) Proporcionar una atenció immediata a distància.

c) Facilitar la protecció immediata i adequada davant de situacions d'emergència.

ARTICLE 30. FORCES I COSSOS DE SEGURETAT

1. La Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra ha de vigilar i controlar el compliment exacte de les mesures acordades pels òrgans judicials. En el marc de cooperació establert amb les forces i cossos de seguretat, les policies locals de Catalunya col·laboren per assegurar el compliment de les mesures acordades pels òrgans judicials.

2. Les administracions públiques catalanes han de garantir que els cossos de policia autonòmica i local prestin l'atenció específica en protecció a les dones que pateixen alguna de les formes de violència que aquesta llei recull.

3. Les administracions públiques catalanes han de garantir que els cossos policials disposin de l'adequada formació bàsica en matèria de violència masclista. Així mateix, han de garantir la formació i capacitació específica i permanent en matèria de prevenció, assistència i protecció de les dones que pateixen violències.

CAPÍTOL 2. DRET A L'ATENCIÓ I ASSISTÈNCIA SANITÀRIA ESPECÍFICA

ARTICLE 31. CONTINGUT DEL DRET A L'ATENCIÓ I ASSISTÈNCIA ESPECÍFICA

1. Les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista tenen dret a una atenció i assistència sanitària especialitzada. El Govern de la Generalitat, a través de la xarxa

d'utilització pública, garanteix l'aplicació d'un protocol d'atenció i assistència respecte totes les manifestacions de la violència masclista, en els diferents nivells i serveis. Aquest Protocol ha de contenir un d'específic per a les dones que han patit una agressió sexual.

2. El Govern de la Generalitat ha de garantir que els i les professionals sanitaris tinguin la formació específica adequada per desenvolupar aquesta tasca.

CAPÍTOL 3. DRETS D'ATENCIÓ I DE REPARACIÓ

ARTICLE 32. IDENTIFICACIÓ DE LES SITUACIONS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

1. Als efectes de l'accés als drets de reparació establerts en aquest capítol, constitueixen mitjans de prova qualificats per a la identificació de les situacions de violència masclista:

a) La sentència de qualsevol ordre jurisdiccional, tot i que no hagi guanyat fermesa, que declari que la dona ha patit alguna de les formes d'aquesta violència.

b) L'ordre de protecció vigent.

c) L'informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

2. En absència d'algun dels mitjans establerts en l'apartat anterior, són mitjans específics d'identificació de les situacions de violència masclista, sempre que expressin l'existència d'indis de que una dona l'ha patit o està en risc versemblant de patir-la:

a) Qualsevol mesura cautelar judicial de protecció, seguretat o d'assegurament vigent.

b) L'atestat elaborat per les forces i cossos de seguretat que han presenciat directament alguna manifestació de violència masclista.

c) L'informe del Ministeri Fiscal.

d) L'informe mèdic o psicològic elaborat per persona professional col·legiada, en el qual consti que la dona ha estat atesa en algun centre sanitari per causa de maltractament o agressió masclista.

e) L'informe dels serveis públics amb capacitat d'identificació de les situacions de violència masclista. Es reconeix aquesta capacitat als serveis socials d'atenció primària, als serveis d'acolliment i recuperació, als serveis d'intervenció especialitzada, i a les unitats especialitzades dins les forces i cossos de seguretat.

f) L'informe de l'Institut Català de les Dones.

g) Qualsevol altre mitjà establert per disposició legal.

3. Les disposicions que regulen el reconeixement dels drets i l'accés a les prestacions previstos en aquesta llei estableixen en cada supòsit, si escau, les formes d'identificació de la violència masclista.

SECCIÓ PRIMERA. DRETS EN L'ÀMBIT DE L'ACCÉS A UN HABITATGE

ARTICLE 33. CONCESSIÓ D'AJUTS PER A L'ACCÉS A UN HABITATGE

1. El Govern ha de promoure mesures per facilitar l'accés a un habitatge a les dones que pateixen qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella, l'àmbit familiar o l'àmbit social o comunitari en la manifestació de tràfic i explotació sexual, i estiguin en situació de precarietat econòmica a causa de les violències o quan l'accés a un habitatge sigui necessari per a la seva recuperació.

2. Les situacions de violència que donen lloc al reconeixement d'aquest dret s'identifiquen per qualsevol dels mitjans previstos a l'article 32 d'aquesta llei.

ARTICLE 34. ACCÉS PRIORITARI ALS HABITATGES DE PROMOCIÓ PÚBLICA

1. A les reserves obligatòries de les promocions públiques d'habitatge, el Govern haurà de vetllar per garantir l'accés a l'habitatge a totes les dones que es troben o surten de qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la de parella, l'àmbit familiar o l'àmbit social o comunitari, en la manifestació de tràfic i explotació sexual, i es troben en situació de precarietat econòmica a causa d'aquesta violència o quan l'accés a un habitatge sigui necessari per a la seva recuperació.

2. Les reserves s'han de fer tenint en compte el nombre de dones que es troben en les situacions descrites en l'apartat anterior i així mateix les dones que es troben en situació de discapacitat.

3. Les situacions de violència que donen lloc al reconeixement d'aquest dret s'identifiquen per qualsevol dels mitjans previstos a l'apartat 1 de l'article 32 d'aquesta llei.

ARTICLE 35. RESIDÈNCIES PÚBLIQUES

1. Les dones grans i les dones amb discapacitat que pateixen violència masclista, i que es troben en situació de precarietat econòmica, han de ser considerades col·lectiu preferent als efectes de tenir accés a les residències públiques.

2. Les situacions de violència que donen lloc al reconeixement d'aquest dret s'identifiquen per qualsevol dels mitjans previstos a l'apartat 1 de l'article 32 d'aquesta llei.

SECCIÓ SEGONA. DRET A L'OCUPACIÓ I A LA FORMACIÓ OCUPACIONAL

ARTICLE 36. DRET A L'OCUPACIÓ I FORMACIÓ OCUPACIONAL

1. El Govern de la Generalitat ha de garantir, prèvia acreditació dels requisits previstos a la norma de desenvolupament corresponent, la formació ocupacional a les dones que es troben en qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la de parella, l'àmbit familiar o l'àmbit social o comunitari, en la manifestació de tràfic i explotació sexual, estudiant particularment els casos de violència en l'àmbit laboral, i ha d'adoptar les mesures necessàries per facilitar la seva ocupació, quan sigui necessari per assolir la seva recuperació econòmica.

2. A aquests efectes, l'administració pública competent ha de:

a) Establir subvencions a la contractació del col·lectiu de dones en els casos establerts l'apartat anterior.

b) Promoure la signatura de convenis amb empreses i organitzacions sindicals per facilitar la seva reinserció laboral.

c) Establir ajuts directes i mesures de suport, amb un seguiment tutorial personalitzat del seu projecte, a les dones que es constitueixen en treballadores autònomes.

ARTICLE 37. PROGRAMES DE FORMACIÓ

1. Tots els programes de formació ocupacional i inserció laboral que desenvolupi el Govern de la Generalitat han d'incloure amb caràcter prioritari les dones que pateixen o han patit violències.

2. Els programes de formació de les administracions públiques catalanes han d'establir projectes específics que incloguin l'accés a les tecnologies de la informació i comunicació i les matèries necessàries per a l'ocupació de les dones que pateixen o han patit violències, atenent la diversitat de situacions i necessitats.

ARTICLE 38. OBLIGACIÓ DE CONFIDENCIALITAT

L'empresariat, la representació sindical, els organismes competents en matèria d'ocupació i les entitats formadores estan obligades a guardar confidencialitat sobre les circumstàncies personals de les dones que han patit o pateixen violència.

SECCIÓ TERCERA. DRET A L'ATENCIÓ I A L'ASSISTÈNCIA JURÍDICA

ARTICLE 39. DRET A L'ATENCIÓ JURÍDICA

1. Totes les dones, i especialment les que es troben en situació de qualsevol de les formes de violència masclista establertes en aquesta llei, tenen dret a rebre tota la informació jurídica relacionada amb la situació d'aquesta violència.

2. El Servei d'Atenció Telefònica Especialitzada ha de garantir, en tot cas, l'atenció jurídica permanent, en casos de violència masclista.

3. Els Serveis d'Orientació Jurídica que s'ofereixen a la ciutadania hauran de garantir, en tot cas, l'atenció jurídica permanent en casos de violència masclista.

4. Les persones professionals que prestin aquests serveis hauran d'efectuar cursos de formació específica en aquesta matèria com a requisit per accedir a aquests serveis. Aquesta formació jurídica ha de ser donada per aquells centres que actuen com a referents en matèria de formació jurídica, això és, el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada del departament competent en matèria de justícia. En aquest àmbit de formació, l'esmentat Centre actuarà en coordinació amb el Centre d'Estudis, Recerca i Capacitació creat per aquesta llei.

ARTICLE 40. DRET A L'ASSISTÈNCIA JURÍDICA

1. Les dones que es troben o s'han trobat en qualsevol de les formes de violència que recull aquesta llei tenen dret a l'assistència jurídica gratuïta en la forma establerta a la legislació vigent.

2. En els supòsits de violència en l'àmbit de la parella i/o en l'àmbit familiar, per al reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta s'hauran de tenir en compte únicament els recursos i ingressos econòmics personals de les dones víctimes de violència masclista amb els límits establerts a la legislació aplicable.

ARTICLE 41. SERVEIS DE GUÀRDIA PERMANENT I TORNOS D'OFICI ESPECIALITZATS

1. El departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de justícia ha de disposar el sistema de prestació dels serveis d'assistència lletrada a les dones que han patit aquesta violència per tal que aquesta assistència compti amb serveis de guàrdia permanent a tot el territori de Catalunya.

2. L'Administració de la Generalitat ha de garantir que tota dona que sigui víctima de violència masclista estigui assistida per una advocada o advocat i, si escau, procuradora o procurador, i que les persones professionals hagin rebut la formació especialitzada en aquesta matèria.

ARTICLE 42. DELS DRETS DE LES I DELS MENORS

Les i els menors perjudicats per la mort de la seva mare com a conseqüència de violència masclista tenen dret a l'atenció jurídica en els termes establerts en els articles anteriors.

SECCIÓ QUARTA. PERSONACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT EN PROCESSOS PENALS

ARTICLE 43. SUPÒSITS PER A LA PERSONACIÓ

1. L'Administració de la Generalitat podrà personar-se en els procediments penals per violència masclista, en els casos de mort o de lesions greus de la dona, en la forma i condicions establertes per la legislació processal.

2. Si la personació és exercida per una altra Administració pública, el Govern es pot personar de forma postestativa.

3. Igualment, el Govern de la Generalitat pot personar-se en altres casos d'especial rellevància, prèvia l'avaluació dels fets per part de l'Institut Català de les Dones.

4. La personació s'ha d'exercir amb el consentiment de cada dona víctima o de la família, sempre que això sigui possible.

SECCIÓ CINQUENA. DRETS A PRESTACIONS ECONÒMIQUES

ARTICLE 44. RENDA MÍNIMA D'INSERCIÓ, AJUTS ECONÒMICS I ALTRES PRESTACIONS

1. Per tal d'afavorir l'autonomia de les dones que estiguin en situacions de violència masclista i als efectes del dret a percebre la renda mínima d'inserció, s'han de tenir en compte exclusivament els ingressos i les rendes individuals de cada dona, sempre que es compleixin els requisits establerts a la Llei 10/1997, de 3 de juliol, reguladora de la renda mínima d'inserció.

2. Així mateix, per a la determinació de la carència de rendes per accedir als altres ajuts econòmics previstos en aquesta llei, s'han de tenir en compte exclusivament els ingressos i les rendes individuals de cada dona.

3. Pel que fa a les prestacions d'urgència social, les dones que siguin víctimes de la violència masclista tenen els drets que es preveuen a l'article 30 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

4. El Govern de la Generalitat pot concedir prestacions econòmiques extraordinàries a les dones que han patit violència masclista, identificada per qualsevol dels mitjans establerts a l'article 32 d'aquesta llei. Aquestes prestacions s'han de destinar a pal·liar situacions de necessitat personal que siguin avaluable i verificables, previ informe dels organismes competents sobre la inexistència o insuficiència dels ajuts ordinaris per a cobrir aquests supòsits.

ARTICLE 45. INDEMNITZACIONS

1. Les dones que, com a conseqüència de les formes de violència masclista contemplades en aquesta llei, pateixin seqüeles, lesions corporals o danys en la seva

salut física o psíquica, de caràcter greu, tenen dret a la percepció, per part del Govern de la Generalitat, en un pagament únic, d'una quantia econòmica, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

2. Aquesta quantia serà compatible amb les indemnitzacions que s'estableixin en sentència judicial o amb altres prestacions econòmiques, públiques o privades, que legalment els puguin correspondre.

3. Quan la víctima sigui menor d'edat, la indemnització econòmica no podrà ser administrada per l'autor o inductor de la violència.

4. Els fills i filles de víctimes mortals a conseqüència de qualsevol de les formes de violència masclista contemplades en aquesta llei, i que siguin menors de vint-i-sis anys, i depenguin econòmicament en el moment de la mort de la mare, tenen dret a la percepció, en un pagament únic, d'una quantia econòmica, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin de forma reglamentària.

ARTICLE 46. AJUTS ESCOLARS

1. L'administració educativa ha de tenir en compte les identificacions de violència masclista realitzades a l'empara d'aquesta llei com a factor qualificat per a regular i establir els ajuts destinats a les unitats familiars o unitats de convivència amb escassos recursos econòmics. Als efectes de determinar els requisits de necessitat econòmica es tindran en compte únicament les rendes o els ingressos personals de què disposi la dona sol·licitant.

2. En tot cas, l'administració educativa ha de preveure l'escolarització immediata dels fills i filles en els supòsits de canvi de residència derivada d'actes de violència.

3. Les situacions de violència que donen lloc al reconeixement d'aquest dret s'identifiquen per qualsevol dels mitjans previstos a l'article 32 d'aquesta llei.

ARTICLE 47. FONS DE GARANTIA DE PENSIONS I PRESTACIONS

1. El Govern ha de constituir un fons de garantia per a cobrir l'impagament de pensions alimentàries i compensatòries. Aquest fons s'ha d'emprar quan hi ha constatació judicial d'incompliment del deure de satisfer-les i aquest incompliment comporta una situació de precarietat econòmica, en els termes descrits a la lletra d) de l'apartat primer de l'article 4 d'aquesta Llei i d'acord amb els límits i les condicions que es fixin per reglament.

2. Aquestes prestacions tindran caràcter supletori o, en el seu cas, complementari, de les que pugui reconèixer l'Estat amb càrrec al Fons de Garantia de Pagament d'Aliments, amb els límits i condicions que es fixin reglamentàriament.

ARTICLE 48. DRET A OBTENIR LES PRESTACIONS DEL FONS DE GARANTIA

1. Les persones que tenen reconegut judicialment el dret a percebre pensions alimentàries i pensions com-

pensatòries tenen dret a rebre del fons de garantia la prestació econòmica corresponent, sempre que compleixin els criteris i requisits que es fixin per reglament.

2. Cas que aquestes persones siguin menors d'edat o incapacitades, són titulars d'aquest dret les persones que les tinguin al seu càrrec.

3. Per a ser beneficiària del fons, la persona titular de la pensió o aquella que la representi ha d'haver cursat l'execució del corresponent títol judicial que reconegui el dret a rebre la pensió establerta.

4. El dret de les persones beneficiàries del fons a percebre la prestació neix des que s'hagi interposat demanda executiva de pagament i no s'hagi pogut cobrar, en el termini que reglamentàriament s'estableixi, i sempre que la causa del no cobrament no sigui imputable a la beneficiària.

ARTICLE 49. COMPATIBILITAT DE LES PRESTACIONS

Les prestacions derivades del fons de garantia de pensions són compatibles amb altres prestacions que puguin atorgar les administracions públiques catalanes sempre que el criteri que s'ha tingut en compte per a l'atorgament d'aquestes altres prestacions no hagi estat la manca de pagament de les pensions alimentàries o compensatòries.

ARTICLE 50. DRET DE REPETICIÓ

1. El Govern de la Generalitat es reserva el dret de repetició de les pensions pagades pel fons de garantia contra les persones que han incomplert la resolució judicial de pagament de la pensió. Les quantitats reclamades per la Generalitat en aquest concepte tenen la consideració d'ingressos públics.

2. Sens perjudici del dret de repetició, la o les persones beneficiàries del fons tenen l'obligació de continuar els tràmits del procediment d'execució del títol judicial que reconeix el dret a percebre la pensió d'aliments i/o la pensió compensatòria. En cas d'obtenir-se el cobrament de les pensions impagades, la beneficiària del fons té l'obligació de retornar les quantitats cobrades amb càrrec al fons.

CAPÍTOL 4. LA XARXA D'ATENCIÓ I RECUPERACIÓ INTEGRAL A LES DONES EN SITUACIONS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

ARTICLE 51. MODELS D'INTERVENCIÓ I POLÍTIQUES PÚBLIQUES

1. El Govern de la Generalitat ha de desenvolupar models d'intervenció integral, a tot el territori de Catalunya, mitjançant una xarxa de serveis de qualitat en tots els àmbits, que sigui capaç de donar respostes adients, àgils, properes i coordinades a les necessitats i els processos de les dones que estan o han estat en situacions de violència masclista, així com a les seves filles i fills quan en són testimonis i/o víctimes.

2. Els models d'intervenció han de preveure com a elements essencials la informació, l'atenció primària i l'atenció especialitzada.

3. Els poders públics de Catalunya han de crear els serveis previstos en aquest capítol segons les recomanacions que, per població, determini la Unió Europea. Els serveis i recursos en relació amb els quals no hi hagi especificació de ràtios per part d'organismes internacionals, es desplegaran reglamentàriament.

4. Les actuacions dels poders públics en matèria dels serveis d'atenció i recuperació integral a les dones que pateixen violència masclista tenen com a objectius essencials, en tot cas:

- a) Facilitar a les dones les eines necessàries per conèixer els drets que els corresponen i els serveis que estan al seu abast.
- b) Minvar l'impacte personal i/o comunitari de la violència masclista.
- c) Fer prevenció i sensibilització social entorn de les causes i les conseqüències de la violència masclista.
- d) Aprofundir en la recerca i el coneixement sobre les causes i conseqüències de la violència masclista amb una perspectiva multidisciplinària.

ARTICLE 52. DEFINICIÓ I ESTRUCTURA DE LA XARXA

1. La Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral a les dones que pateixen violència masclista (en endavant, la Xarxa) és el conjunt coordinat de recursos i serveis públics de caràcter gratuït per a l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació de les dones que han patit o pateixen violència masclista, en l'àmbit territorial de Catalunya, que estan especificats en aquesta Llei.

2. Integren la Xarxa els serveis següents:

- a) Servei d'Atenció Telefònica Especialitzada.
- b) Serveis d'Informació i Atenció a les Dones.
- c) Serveis d'Atenció i Acolliment d'Urgències.
- e) Serveis d'Acolliment i Recuperació.
- f) Serveis d'acolliment substitutoris de la llar.
- d) Serveis d'Intervenció Especialitzada.
- g) Serveis tècnics de punt de trobada.
- h) Serveis d'atenció a la víctima del delictes.
- i) Altres serveis que consideri necessaris el Govern de la Generalitat.

3. L'organització dels serveis esmentats a l'apartat anterior serà regulada reglamentàriament pel Govern de la Generalitat o, si escau, pels municipis, integrant-ne equips multidisciplinaris i personal amb formació específica.

ARTICLE 53. SERVEI D'ATENCIÓ TELEFÒNICA ESPECIALITZADA

1. El Servei d'Atenció Telefònica Especialitzada és un servei universal d'orientació i assessorament immediat que proporciona atenció i informació integral sobre els recursos públics i privats a l'abast de les dones en situacions de violència.

2. Aquest Servei d'Atenció ha de funcionar durant les vint-i-quatre hores de tots els dies de l'any, i s'ha de

coordinar amb els serveis d'emergència en els casos necessaris.

ARTICLE 54. SERVEIS D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LES DONES

1. Els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones són serveis d'informació, assessorament, primera atenció, i acompanyament, si s'escau, en relació a l'exercici dels drets de les dones en tots els àmbits relacionats amb la seva vida laboral, social, personal i familiar.

2. Els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones, en tot cas, s'han de coordinar amb els serveis d'atenció especialitzada, i han de dinamitzar i impulsar la coordinació i col·laboració amb la totalitat d'agents comunitaris i especialment amb els grups i les organitzacions de dones.

3. Aquests Serveis es destinen a totes les dones i, especialment, les que es troben en situacions de violència masclista.

ARTICLE 55. SERVEIS D'ATENCIÓ I ACOLLIMENT D'URGÈNCIES

1. Els Serveis d'Atenció i Acolliment d'urgències són serveis especialitzats que han de facilitar acolliment temporal, de curta durada, a les dones que estan o han estat sotmeses a situacions de violència masclista i, si és el cas, a les seves filles i fills, per tal de garantir-ne la seva seguretat personal. Així mateix, han de facilitar recursos personals i socials que permetin una resolució de la situació de crisi.

2. Els Serveis d'Atenció i Acolliment d'Urgències han de prestar servei les vint-i-quatre hores de tots els dies de l'any i l'estada en aquest servei ha de tenir la durada mínima indispensable per activar recursos estables, i en qualsevol cas, no superior a quinze dies.

3. Aquests Serveis es destinen, en tot cas, a les dones que es troben en qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella, l'àmbit familiar o l'àmbit social o comunitari en la manifestació d'agressions sexuals, de tràfic i explotació sexual, de mutilació genital femenina o risc de patirla, o de matrimoni forçós.

ARTICLE 56. SERVEIS D'ACOLLIMENT I RECUPERACIÓ

1. Els Serveis d'Acolliment i Recuperació són serveis especialitzats, residencials i temporals, que ofereixen acolliment i atenció integral per possibilitar el procés de recuperació i reparació a les dones i a les seves filles i fills dependents, que requereixen un espai de protecció a causa de la situació de risc motivada per la violència masclista, tot vetllant per la seva autonomia.

2. Aquests Serveis es destinen, en tot cas, a les dones que es troben en qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella, l'àmbit familiar o l'àmbit social o comunitari en la manifestació de mutilació genital femenina o risc de patirla, o de matrimoni forçós.

ARTICLE 57. SERVEIS D'ACOLLIMENT SUBSTITUTORIS DE LA LLAR

1. Els Serveis d'Acolliment substitutoris de la llar són serveis temporals que actuen com a substitutoris de la llar i han de comptar amb suport personal, psicològic,

mèdic, social, jurídic i de lleure, dut a terme per professionals especialitzats, per facilitar la plena integració sociolaboral a les dones que es troben en situacions de violència.

2. Aquests Serveis es destinen, en tot cas, les dones que es troben en qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella, l'àmbit familiar o l'àmbit social o comunitari en la manifestació de mutilació genital femenina o risc de patirla, o de matrimoni forçós

ARTICLE 58. SERVEIS D'INTERVENCIÓ ESPECIALITZADA

1. Els Serveis d'Intervenció Especialitzada són serveis especialitzats que ofereixen una atenció integral i recursos al procés de recuperació i reparació a les dones que han estat o estan en situació de violència, així com a llurs filles i fills. Així mateix, han d'incidir en la prevenció, sensibilització i implicació comunitària.

ARTICLE 59. SERVEIS TÈCNICS DE PUNT DE TROBADA

1. Els serveis tècnics de punt de trobada són serveis destinats a atendre i prevenir, en un lloc neutral i transitori, en presència de personal qualificat, la problemàtica que sorgeix en els processos de conflictivitat familiar i, en concret, en el compliment de règim de visites dels fills i filles establert per als supòsits de separació o divorci dels progenitors o per als supòsits d'exercici de la tutela per part de l'Administració pública, amb la finalitat d'assegurar la protecció de les i dels menors.

2. Les persones professionals que treballen en aquest servei de trobada no han d'aplicar tècniques de mediació en aquells supòsits en què resti acreditada qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella o el familiar.

ARTICLE 60. SERVEIS D'ATENCIÓ A LA VÍCTIMA DEL DELICTE

Els serveis d'atenció a la víctima del delictes tenen com a finalitat, entre d'altres, oferir a les dones informació i suport en els procediments legals que es deriven de l'exercici dels drets que els reconeix la legislació vigent.

ARTICLE 61. CREACIÓ I GESTIÓ DELS SERVEIS DE LA XARXA D'ATENCIÓ I RECUPERACIÓ INTEGRAL A LES DONES EN SITUACIONS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

1. Correspon a l'Administració de la Generalitat la creació, la titularitat, la competència, la programació, la prestació i la gestió de tots els serveis detallats a l'article 52, apartat 2, en col·laboració amb els ens locals, excepte els Serveis d'Informació i Atenció a les dones.

2. Els municipis tenen la competència per a crear, programar, prestar i gestionar els Serveis d'Informació i Atenció a les dones. També poden prestar i gestionar els serveis de la competència de la Generalitat d'acord amb els instruments i en els termes que preveu el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Els municipis establiran reglamentàriament la distribució territorial, el règim de prestació, l'organització i la dotació d'aquests serveis.

3. Els serveis que integren la Xarxa es poden prestar de forma indirecta, d'acord amb el que preveu la legislació de contractes del sector públic, sota la inspecció, control i registre de l'Administració de la Generalitat, A tal efecte, es crearà i es regularà reglamentàriament el Registre dels Serveis de la Xarxa i de les entitats col·laboradores.

Qualsevol entitat que assumeixi la prestació d'un servei ha d'assumir el compromís de no-discriminació, de permanència, de professionalització i d'inclusió de clàusules contra l'assetjament sexual, així com la concreció d'un protocol d'intervenció en cas d'assetjament.

3. L'Administració de la Generalitat crearà mesures de suport i cura per a les persones professionals en exercici que tractin situacions de violència, per tal de prevenir i evitar els processos d'esgotament, confusió i desgast professional.

4. L'establert en els punts anteriors s'ha d'entendre sens perjudici d'allò que disposa la Carta Municipal de Barcelona

CAPÍTOL 5. ACCIONS DELS PODERS PÚBLICS EN SITUACIONS ESPECÍFIQUES

ARTICLE 62. MESURES PER FACILITAR LA DETECCIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

El Govern de la Generalitat ha de promoure mesures eficaces per tal d'eliminar les barreres que dificulten la detecció de la violència masclista en situacions específiques i que poden impedir l'accés als serveis i prestacions previstos en aquesta llei.

ARTICLE 63. IMMIGRACIÓ

El Govern de la Generalitat ha de promoure les actuacions necessàries amb les entitats consulars, ambaixades, oficines diplomàtiques i qualsevol altra entitat, a fi d'obtenir o facilitar documentació acreditativa de les circumstàncies personals i/o familiars de les dones immigrants, així com la legislació del país d'origen.

ARTICLE 64. PROSTITUCIÓ

1. El Govern de la Generalitat ha de garantir el dret d'accés als serveis i recursos, mitjançant programes específics, tant per a la prevenció com per a l'eradicació de les diverses formes de violència masclista vers les dones en aquesta situació.

2. El Govern de la Generalitat ha de desenvolupar les estructures i mecanismes adients per acollir i atendre les dones afectades per tràfic i explotació sexual.

ARTICLE 65. MÓN RURAL

Els serveis d'atenció, assistència i protecció que aquesta Llei estableix en el Títol III, han de facilitar l'accés de les dones provinents del món rural i de zones de difícil accés a centres allunyats del seu lloc d'origen i residència, per tal de garantir l'anonimat d'aquestes dones.

ARTICLE 66. TRANSSEXUALITAT

1. Totes les mesures i el reconeixement de drets que aquesta Llei assenyala han de respectar la diversitat transsexual.

2. Les transsexuals que pateixen violència masclista s'equiparen a les dones que han patit aquesta violència, als efectes dels drets previstos en aquesta llei, sempre que se'ls hagi diagnosticat disfòria de sexe, acreditat per mitjà d'un informe mèdic o psicològic elaborat per persona professional col·legiada, o s'hagin tractat mèdicament durant al menys dos anys per acomodar les seves característiques físiques a les que corresponen al sexe reclamat, acreditat per informe mèdic elaborat per la persona col·legiada sota la direcció del qual s'han realitzat el tractament

ARTICLE 67. DISCAPACITACIÓ

1. El Govern de la Generalitat ha de garantir que l'exercici dels drets i l'accés als recursos i serveis regulats en aquest Títol no es vegin obstaculitzats o impeditos per l'existència de barreres que impedeixin l'accessibilitat i garanteixin la seguretat de l'entorn en el seu accés.

2. Les dones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33% i que pateixen violència masclista tenen dret a una millora econòmica o temporal dels drets econòmics establerts en aquest Títol, d'acord amb els requisits i condicions que s'estableixin reglamentàriament per tal de facilitar el procés de la seva recuperació i reparació.

ARTICLE 68. VIRUS D'IMMUNODEFICIÈNCIA HUMANA

A les dones seropositives que pateixen violència masclista se'ls fan extensius els drets recollits en l'apartat 2 de l'article anterior.

ARTICLE 69. ÈTNIA GITANA

El Govern de la Generalitat ha de dissenyar estratègies específiques de sensibilització dirigides a les dones gitanes, pensades i consensuades amb les associacions de dones gitanes, perquè coneguin els recursos i les estratègies per fer front a la pressió social o legitimació cultural vers les violències contra les dones i les permetin adoptar posicions actives davant aquesta situació.

ARTICLE 70. CENTRES D'EXECUCIÓ PENAL

1. Les dones que compleixen penes o mesures penals a centres d'execució penal, tant per a persones adultes com per a menors d'edat, tenen el dret d'accés als recursos i serveis previstos en el Títol III d'aquesta llei, sempre que la prestació sigui compatible amb aquesta situació.

2. El Govern de la Generalitat ha de dotar els equips d'intervenció en execució penal de personal especialitzat en matèria de violència masclista i, en concret, en els vessants psicològic, jurídic i sociolaboral. Aquests equips especialitzats tindran les funcions següents:

- a) Detecció de la situació de violència que la dona ha patit o està patint.
- b) Constatació d'aquesta situació de violència a l'expedient penitenciari de la dona.

c) Elaboració d'un tractament penitenciari adient en col·laboració amb la Xarxa.

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de garantir la ubicació de les persones transsexuals en espais que siguin adequats per a preservar els seus drets.

ARTICLE 71. MUTILACIONS GENITALS FEMENINES

El Govern de la Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries per a:

a) Promoure la mediació comunitària en les famílies si existeix risc de mutilacions genitals. En aquests casos s'ha de procurar que en la negociació hi participin persones expertes, com també persones de les comunitats afectades per aquestes pràctiques, i assegurar l'actuació d'agents socials d'atenció primària.

b) Garantir mesures específiques per a la prevenció i eradicació de les mutilacions genitals femenines, impulsant actuacions de promoció de les dones dels països on es realitzen aquestes pràctiques i formant els professionals que han d'intervenir.

c) Actuar en l'àmbit de la cooperació internacional per treballar des dels països d'origen per a l'eradicació d'aquestes pràctiques.

d) Comptar amb mecanismes sanitaris d'intervenció quirúrgica per poder fer front a la demanda de les dones que vulguin revertir els efectes de la mutilació practicada, així com mecanismes de suport psicològic, familiar i comunitari. En els casos de nenes i menors, i quan hi hagi risc per a la seva salut, les i els professionals han de poder comptar amb mecanismes que els possibilitin la realització de la intervenció quirúrgica.

TÍTOL IV. COMPETÈNCIES, ORGANITZACIÓ I INTERVENCIÓ INTEGRAL ENVERS LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS SOBRE EL RÈGIM COMPETENCIAL

ARTICLE 72. RESPONSABILITATS PÚBLIQUES

1. L'Administració de la Generalitat i els municipis de Catalunya són les administracions públiques competents en matèria dels serveis de la Xarxa, així com de les prestacions establertes en aquesta llei, d'acord amb el que determina aquest títol i, si escau, la legislació sobre organització territorial i règim local.

2. Sens perjudici de les competències que d'acord amb la llei els corresponen, els municipis també poden exercir competències pròpies de l'Administració de la Generalitat per via de delegació o de fórmules de gestió conjunta.

ARTICLE 73. COORDINACIÓ I COL·LABORACIÓ INTERADMINISTRATIVES

1. Entre d'altres, les administracions públiques competents han de coordinar:

- a) Les polítiques públiques en matèria de lluita contra la violència masclista
- b) Les polítiques públiques en matèria de violència masclista amb les polítiques d'educació, salut, ocupa-

ció, recerca i mitjans de comunicació, així com qualsevol altra política implicada en la lluita contra aquesta violència.

c) Els recursos d'atenció, assistència, protecció, recuperació i reparació amb els òrgans jurisdiccionals i les forces i cossos de seguretat.

d) Els recursos d'atenció i informació de caràcter municipal amb els centres d'intervenció especialitzada dependents de la Generalitat.

e) Els recursos regulats en aquesta Llei amb recursos de les Administracions Públiques catalanes competents per prestar serveis d'educació, treball, salut, serveis socials i d'altres implicats en la lluita contra la violència masclista.

2. Les administracions públiques catalanes han de col·laborar en l'exercici de les seves competències per tal de garantir l'exercici dels drets que aquesta Llei reconeix.

ARTICLE 74. CESSIÓ DE DADES

Les administracions públiques competents s'han de cedir mútuament les dades de caràcter personal necessàries, amb la finalitat de poder gestionar de forma adequada els serveis de la Xarxa i les prestacions econòmiques establertes en aquesta llei, així com d'altres que s'estableixin legalment, relacionades amb la violència masclista. A tal efecte s'ha de crear un fitxer específic que serà regulat reglamentàriament.

CAPÍTOL 2. COMPETÈNCIES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

ARTICLE 75. COMPETÈNCIES DEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Correspon al Govern de la Generalitat:

a) Definir la política general per a la lluita i eradicació de la violència masclista i aprovar els instruments de planificació corresponents, així com la creació dels serveis de la Xarxa, sens perjudici de les competències dels municipis.

b) Ordenar totes les actuacions en matèria de prevenció, de detecció, d'atenció, d'assistència, de protecció, de recuperació i de reparació de les dones que pateixen violència masclista així com els recursos que les integren.

c) Fixar la forma i el procediment per a les prestacions econòmiques i prestacions de serveis i dels altres recursos que estableix aquesta llei.

d) Regular la capacitació del personal implicat en la lluita i eradicació de la violència masclista i, en concret, aquell que ha de gestionar, si s'escau, els recursos que aquesta llei contempla.

e) Vetllar per la coordinació amb l'Administració de l'Estat i impulsar les fórmules de col·laboració, cooperació i informació mútua necessàries per garantir els drets que recull aquesta llei.

f) Impulsar la col·laboració i la cooperació amb les altres comunitats autònomes per garantir els drets previstos en aquesta llei.

g) Totes les altres funcions que li atribueix expressament aquesta llei i altres lleis.

ARTICLE 76. INSTITUT CATALÀ DE LES DONES

1. L'Institut Català de les Dones, creat per la Llei 11/1989, de 10 de juliol, a més de desenvolupar totes les funcions que té atribuïdes per la legislació vigent, és l'instrument vertebrador per fer front a la violència masclista.

2. Són funcions de l'Institut Català de les Dones pel que fa a l'objecte d'aquesta llei:

a) Impulsar i coordinar les polítiques contra la violència masclista que ha d'aprovar el Govern de la Generalitat.

b) Dissenyar i impulsar les polítiques contra la violència masclista en col·laboració amb les administracions locals, els agents socials, entitats expertes i amb les associacions de dones que treballin en aquest àmbit.

c) Vetllar per l'adequació dels plans i programes duts a terme per les diferents Administracions Públiques catalanes respecte als Programes del Govern de la Generalitat en matèria de violència masclista.

d) Coordinar i garantir el treball transversal en tots els àmbits.

e) Impulsar l'elaboració i signatura de convenis de col·laboració i acords entre les administracions i les entitats implicades en la lluita i eradicació de la violència masclista.

f) Proposar la programació, la prestació, la gestió, i la coordinació dels serveis que integren la Xarxa, en col·laboració amb els ajuntaments, llevat dels Serveis d'Informació i Atenció a les dones, competència dels ens locals en els termes previstos en aquesta Llei.

ARTICLE 77. CENTRE D'ESTUDIS, RECERCA I CAPACITACIÓ

1. Es crea el Centre d'Estudis, Recerca i Capacitació sobre la violència masclista, com a òrgan dependent de l'Institut Català de les Dones, que es configura com a una eina permanent d'estudis i de recerca sobre la violència masclista, i de formació i capacitació de les persones professionals en contacte amb el tractament d'aquest tipus de violència.

2. La composició, el funcionament, les seves competències i la coordinació amb altres òrgans i administracions s'establiran reglamentàriament.

ARTICLE 78. COMISSIÓ NACIONAL PER A UNA INTERVENCIÓ COORDINADA ENVERS LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

1. Es crea la Comissió Nacional per a una intervenció coordinada envers la violència masclista, dependent de l'Institut Català de les Dones, com a òrgan específic de coordinació institucional per a l'impuls, el seguiment, el control i l'avaluació de les actuacions en l'abordatge de la violència masclista, sense perjudici de les com-

petències d'impuls, seguiment i control dels Departaments de la Generalitat.

2. La composició, el funcionament, les seves competències i la coordinació amb altres òrgans, s'establiran reglamentàriament.

ARTICLE 79. COMPETÈNCIES DELS MUNICIPIS

1. Correspon als municipis:

a) Programar, prestar i gestionar els Serveis d'informació i atenció a les dones i efectuar la derivació als diferents serveis en els termes previstos en aquesta Llei.

b) Prestar o gestionar altres serveis de la Xarxa, d'acord amb allò que s'estableixi mitjançant conveni amb l'Administració de la Generalitat.

c) Col·laborar en la gestió de les prestacions econòmiques i subvencions que aquesta Llei estableix.

d) Totes les altres funcions establertes en aquesta Llei que, en raó de les seves competències, els correspongui assumir en relació a les dones que pateixen o han patit violència masclista.

e) Les altres competències atribuïdes per disposició legal.

2. Els municipis amb una població inferior a 20.000 habitants poden delegar les seves competències a una mancomunitat de municipis o a altres ens locals.

CAPÍTOL 3. INTERVENCIÓ INTEGRAL ENVERS LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

ARTICLE 80. ELS PROGRAMES D'INTERVENCIÓ INTEGRAL ENVERS LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

1. Els programes d'intervenció integral contra la violència masclista es configuren com els instruments de planificació que ha d'aprovar el Govern amb una vigència de quatre anys, prèvia elaboració per l'Institut Català de les Dones, juntament amb els departaments competents en cada cas. Aquests instruments recullen el conjunt d'objectius i mesures per a l'eradicació de la violència i també preveu de forma coordinada, global i participativa, les línies d'intervenció i directrius que han d'orientar l'activitat dels poders públics.

2. Els programes també estableixen mesures que impliquen altres àmbits administratius, ens locals, agents socials, entitats de dones i persones professionals.

3. Els programes d'intervenció integral contra la violència masclista també han de preveure estratègies de coordinació i cooperació, així com també de recerca i coneixement de la realitat, i han d'incorporar obligatòriament una memòria econòmica.

4. Per a l'elaboració, el seguiment i l'avaluació dels programes d'intervenció integral, l'Institut Català de les Dones ha d'establir els mecanismes necessaris per garantir la participació dels ens locals, entitats de dones, agents socials, així com persones i entitats expertes en matèria de violència masclista.

ARTICLE 81. PROTOCOLS PER A UNA INTERVENCIÓ COORDINADA ENVERS LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

1. Els protocols concreten un conjunt de mesures i mecanismes de suport, coordinació i cooperació dins i entre les institucions públiques i altres agents implicats, que defineixen les formalitats i successió d'actes que s'han de seguir per a la seva correcta execució.

2. Els objectius dels protocols per a una intervenció coordinada envers la violència masclista han de:

a) Garantir l'atenció coordinada dels diferents departaments de la Generalitat, ens locals i agents socials i dels serveis que se'n desprenen, i delimitar els àmbits d'actuació que poden intervenir en les diferents situacions de violència masclista.

b) Establir els mecanismes de coordinació i cooperació que permetin una transmissió d'informació continuada i fluida entre organismes implicats.

c) Aplicar metodologies d'intervenció que evitin la revictimització de les dones afectades.

d) Garantir els recursos necessaris per a l'execució i continuïtat del protocol.

e) Dissenyar circuits d'atenció adequats a les diferents situacions de violència i les necessitats concretes derivades d'aquestes situacions.

f) Establir un model únic i consensuat de recollida de dades per tal de garantir el coneixement de la realitat.

1. Els protocols han de preveure la participació dels àmbits directament relacionats amb el tractament d'aquest tipus de violència, com són les entitats i associacions de dones que treballen en els diferents territoris a partir d'un model d'intervenció compatible amb el que estableix aquesta llei.

2. L'elaboració dels protocols serà impulsada per l'Institut Català de les Dones en cadascun dels àmbits territorials de les Delegacions del Govern de la Generalitat de Catalunya o, si s'escau, i el Govern així ho determina, en els àmbits d'estructura territorial que es puguin establir mitjançant Llei.

3. Els protocols establiran la concreció i el procediment de les actuacions així com de les responsabilitats dels sectors implicats en el tractament de la violència masclista, amb l'objecte de garantir la prevenció, l'atenció eficaç i personalitzada, i la recuperació de les dones que es troben en situació de risc o que són víctimes de la violència masclista.

ARTICLE 82. PARTICIPACIÓ I FOMENT DELS ENS LOCALS

1. L'Administració de la Generalitat, en les seves polítiques d'eradicació de la violència masclista, ha de comptar amb la participació dels ens locals.

2. Els programes i actuacions que es derivin de l'aplicació d'aquesta Llei han de preveure mesures de foment dels ens locals per al desenvolupament de programes i activitats encaminades a eradicar la violència masclista o pal·liar-ne els efectes.

ARTICLE 83. PARTICIPACIÓ I FOMENT DELS CONSELLS I LES ASSOCIACIONS DE DONES

1. Les administracions públiques, en les seves polítiques d'eradicació de la violència masclista, han de comptar preferentment amb la col·laboració dels consells de participació de dones i també amb altres entitats de dones constituïdes o que siguin part d'una agrupació sindical o empresarial, respecte les polítiques institucionals corresponents.

2. Els programes i actuacions que es derivin de l'aplicació d'aquesta Llei han de preveure mesures de foment de les entitats esmentades al punt anterior per al desenvolupament de programes i activitats encaminades a eradicar la violència masclista o pal·liar-ne els efectes.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. RECURSOS ECONÒMICS

1. L'Administració de la Generalitat té la responsabilitat de garantir els recursos necessaris per donar l'adequat compliment a l'ordenació i provisió de les accions i dels serveis que estableix aquesta Llei.

2. La Generalitat ha de consignar en els seus pressupostos els crèdits necessaris per al finançament de totes les prestacions garantides, de les prestacions de serveis, dels recursos, dels programes, dels projectes i d'altres actuacions recollides en la Llei, d'acord amb les competències atribuïdes per aquesta.

3. El Govern de la Generalitat dotarà un fons econòmic específic anual a favor dels ens locals, per garantir la suficiència de la prestació dels Serveis d'Informació i Atenció a les Dones, d'acord amb els termes previstos en aquesta llei. La distribució d'aquest fons entre els ens locals es farà d'acord amb criteris objectius que s'han d'acordar bianualment amb les entitats interessades i que es basaran en el nombre d'habitants, el principi d'equilibri territorial, i de capacitat pressupostària, i tindran en compte les característiques de la població i les necessitats de les dones, per tal d'obtenir l'efectivitat dels drets que aquesta Llei estableix, sens perjudici que els municipis i les altres entitats locals consignin en els seus pressupostos les dotacions necessàries per al finançament dels serveis de la seva competència.

4. L'Administració de la Generalitat ha de finançar el cost de la prestació dels Serveis d'Informació i Atenció a les Dones pertanyents a municipis amb una població inferior a 20.000 habitants, sens perjudici d'altres formes de finançament mixt amb implicació dels pressupostos públics, amb els fons econòmic específic establert a l'apartat 3.

SEGONA. REVISIÓ DELS CURRÍCULUMS EDUCATIUS

El departament competent en matèria educativa ha de realitzar una revisió dels currículums educatius amb l'objectiu de detectar continguts sexistes o que afavoreixin la discriminació sexual, la vulneració dels drets de les dones i la violència masclista.

TERCERA. MODIFICACIÓ DEL DECRET LEGISLATIU 1/1997, DE 31 D'OCTUBRE, PEL QUAL S'APROVA LA REFOSA EN UN TEXT ÚNIC DELS PRECEPTES DE DETERMINATS TEXTOS LEGALS VIGENTS A CATALUNYA EN MATÈRIA DE FUNCIÓ PÚBLICA

S'afegeix un nou apartat u) a l'article 116 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, amb el següent redactat:

«u) La realització d'actes d'assetjament sexual o assetjament per raó de sexe descrits a l'article 4.3.c) de la Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista que puguin comportar assetjament per raó de sexe o assetjament sexual i que no siguin constitutius de falta molt greu».

QUARTA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 10/1997, DE 3 DE JULIOL, DE LA RENDA MÍNIMA D'INSERCIÓ

Es modifica l'article 6.1 apartat e) de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la renda mínima d'inscripció, incorporant un darrer paràgraf amb el redactat següent:

«e) En el cas de les dones que pateixen o surten d'una situació de violència masclista, i que compleixin els requisits exigits en aquesta Llei, únicament es tindran en compte les rendes o ingressos de què disposi o pugui disposar la dona sol·licitant, sense que es computin en aquests casos, les rendes o ingressos d'altres membres de la unitat familiar que convisin amb ella.»

CINQUENA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 18/2003, DE 4 DE JULIOL, DE SUPORT A LES FAMÍLIES

Es modifica l'article 44.1 de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Govern ha de constituir un fons de garantia per a cobrir l'impagament de pensions alimentàries i l'impagament de pensions compensatòries. Aquest fons s'ha d'emprar quan hi hagi constatació judicial d'incompliment del deure de satisfer-les i aquest incompliment comporti una situació de precarietat econòmica, d'acord amb els límits i les condicions que es fixin per reglament.»

SISENA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 22/2005, DE 29 DE DESEMBRE, DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

Es modifica la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, de la manera següent:

1. S'afegeix la lletra f) a l'article 132 amb la redacció següent:

«Són infraccions molt greus: f) La difusió i realització de continguts o publicitat que justifiquin, banalitzin o incitin la violència masclista».

2. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 9 amb la redacció següent:

«Aquests serveis també han de respectar els deures imposats en aquest àmbit per la Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista».

SETENA. MODIFICACIÓ DEL DECRET LEGISLATIU 3/2002, DE 24 DE DESEMBRE, PEL QUAL S'APROVA EL TEXT REFÓS DE LA LLEI DE FINANCES PÚBLIQUES DE CATALUNYA

Es modifica el Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, de la forma següent:

1. S'afegeix l'apartat 7 a l'article 92 amb la redacció següent:

«Les bases reguladores de les subvencions que tinguin com a beneficiàries empreses amb una plantilla igual o superior a vint-i-cinc persones han d'incloure l'obligació d'aquestes empreses, d'acord amb els agents socials, d'indicar els mitjans que utilitzen per prevenir, detectar i intervenir l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe en els seus centres de treball.»

2. S'afegeix la lletra f) a l'article 99.1 amb la redacció següent:

«La no inclusió o la utilització indeguda dels mitjans indicats a l'article 92.7.»

VUITENA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 1/2001, DE 15 DE MARÇ, DE MEDIACIÓ FAMILIAR DE CATALUNYA

S'afegeix l'article 22 bis a la Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar de Catalunya, amb el redactat següent:

«Article 22 bis. Límit a la mediació

S'haurà d'interrompre o, en el seu cas, no s'iniciarà qualsevol procés de mediació de parella o familiar quan hi estigui implicada una dona que hagi patit o pateixi violència física, psíquica o sexual en la seva relació de parella.»

NOVENA. MODIFICACIÓ DE LA LLEI 11/1989, DE 10 DE JULIOL, DE CREACIÓ DE L'INSTITUT CATALÀ DE LES DONES

Es modifiquen els articles 4 i 5 de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de les Dones, modificats per la Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, que resten redactats de la manera següent:

«Article 4

L'Institut Català de les Dones és regit pels òrgans següents:

- a) La Junta de Govern.
- b) La Direcció Executiva.»

2. Es modifica l'article 5 de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de les Dones, que resta redactat de la manera següent:

«Article 5

5.1 La composició de la Junta de Govern és determinada per reglament. La Direcció executiva amb rang de direcció general, és membre de la Junta de Govern i és nomenada pel Govern.

5.2 Els i les membres de la Junta de Govern han de ser persones que s'hagin significat per la seva tasca a favor de la igualtat i la promoció de les dones.»

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA

En el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el departament competent en matèria de polítiques de dones, mitjançant l'Institut Català de les Dones, ha d'encarregar una avaluació de l'impacte social de la Llei.

SEGONA

El Govern de la Generalitat de Catalunya podrà actualitzar la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral a les dones que pateixen violència masclista, amb una freqüència biennal, en els primers 6 anys després de l'aprovació d'aquesta Llei, amb la finalitat d'adequar-la amb major rapidesa i flexibilitat a les necessitats de la població de Catalunya, d'acord amb el que s'estableixi a les corresponents lleis de pressupostos.

TERCERA

Mentre no s'aprovi el desplegament reglamentari d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya, durant l'any 2008, realitzarà la diagnosi i valoració de les necessitats, recursos i serveis necessaris per a implementar el Fons de garantia de pensions i prestacions previst a l'article 47 d'aquesta Llei. La dotació del Fons es durà a terme de conformitat amb allò que disposin les respectives lleis de pressupostos de la Generalitat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

Queden derogades totes les normes d'igual o inferior rang que s'oposin o contradiguin el que estableix aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. HABILITACIÓ REGLAMENTÀRIA

S'autoritza el Govern, en l'àmbit de les seves competències, a dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta llei.

SEGONA. FONDS DE GARANTIA

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern haurà de desenvolupar i regular el Fons de garantia per a cobrir l'impagament de pensions alimentàries i l'impagament de pensions i prestacions compensatòries, amb caràcter supletori o, en el seu cas, complementari, del Fons de Garantia de Pagament d'Aliments a càrrec de l'Estat.

TERCERA. PREVISIONS PRESSUPOSTÀRIES

El Govern efectuarà les previsions pressupostàries necessàries per poder atendre les prestacions econòmiques i les prestacions de serveis reconegudes en aquesta Llei Quarta Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ANNEX

DEFINICIONS

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per

- a) Sensibilització: accions pedagògiques i/o comunicatives encaminades a produir canvis i/o modificacions en l'imaginari social que permeten avançar en la tolerància zero envers la violència masclista i la seva eradicació.
- b) Prevenció: accions encaminades a evitar o reduir la incidència de la problemàtica de la violència masclista mitjançant la reducció dels factors de risc, impedit així la seva normalització; i sensibilitzar la ciutadania, especialment les dones, que cap forma de violència és justificada ni tolerable.
- c) Detecció: posada en funcionament de diferents instruments teòrics i tècnics que permeten identificar i fer visible la problemàtica de la violència masclista, tant si apareix de forma precoç com de forma estable. La detecció permet conèixer les situacions en les quals s'ha d'intervenir, per tal d'evitar-ne el desenvolupament i la cronicitat.
- d) Atenció: accions destinades a una persona per tal de superar les situacions i les conseqüències generades per l'abús en els àmbits personals, familiars i socials, tot garantint la seguretat i facilitant la informació necessària sobre els recursos i/o els procediments necessaris per a la resolució de la situació.
- e) Recuperació: etapa del cicle personal i social que fa una dona que ha viscut situacions de violència, mitjançant la qual es produeix el restabliment de tots els àmbits danyats per la situació viscuda.
- f) Reparació: mesures preses pels diversos organismes i agents responsables de la intervenció en l'àmbit de la violència masclista (jurídiques, econòmiques, socials, laborals, sanitàries, educatives, etc.) que contribueixen al restabliment de tots els àmbits danyats per la situació viscuda.
- g) Victimització secundària (o revictimització): maltractament addicional produït a les dones que es troben en situacions de violència masclista com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits –quantitatius i/o qualitius– de les intervencions realitzades pels organismes responsables, així com per aquelles actuacions desencertades provinents d'altres agents implicats.
- h) Precarietat econòmica: percepció d'ingressos iguals o inferiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya que s'estableix anualment.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

1. Documentació bàsica

1.1. General

- Text del Projecte de Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista (en suport paper i suport informàtic CD).
- Memòria justificativa (6 de juliol de 2006).
- Estudi econòmic (11 de juliol de 2007).

- Informes econòmics dels Departaments implicats.
- Informe Jurídic del Departament de la Presidència (18 de juliol de 2006) –sobre el text de juliol de 2006.
- Informe jurídic complementari del Departament d'Acció Social i Ciutadania (24 de gener de 2007) –sobre el text de juliol de 2006 i els informes efectuats per la Direcció General d'Innovació i Organització de l'Administració, el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
- Informe jurídic del Gabinet Jurídic de la Generalitat (21 de juny de 2007).
- Informe de l'Institut Català de les Dones (6 de juliol de 2006).
- Informes del Departament d'Economia i Finances:
 - a) Direcció General de Pressupostos.
 - b) Assessoria Jurídica.
- Certificació del Consell Tècnic (11 de juliol de 2007).
- 1.2. Documentació derivada d'ens i òrgans de participació i consulta
 - Certificació de la Comissió de Govern Local (30 d'agost de 2006).
 - Dictamen del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya (Dictamen 23-2006).
 - Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (6 de setembre de 2006).
 - Informe de la Direcció General d'Innovació i Organització de l'Administració (26 de juliol de 2006).
- 2. Documentació complementària
 - Text de l'Avantprojecte de Llei (juliol 2006).
 - Acta de la reunió ordinària de la Comissió Interdepartamental per a la Igualtat de l'Oportunitat de les Dones (19 de setembre de 2005).
 - Aportacions de les entitats a l'Avantprojecte de Llei.

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Govern de la Generalitat (reg. 14316).

Tràmits afectats: Els tràmits a què es refereix l'article 96 del Reglament del Parlament de Catalunya.

Reducció de terminis: A la meitat dels que són fixats amb caràcter ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 04.09.2007.